

Linh Thao

Linh Thao là một giữa nhiều phương thức cấm phòng trong Giáo Hội, chào đời đã hơn bốn thế kỷ rưỡi, trong nội kinh nghiệm nội tâm của thánh Inhã Loyola, nhằm thao luyện cho linh hồn, tức là thực tập, trao dồi và bồi dưỡng cho đời nội tâm.

Sống trọn kế hoạch của Chúa là mưu cầu hạnh phúc cho chính mình.

Thư ngỏ

Kính thưa quý bạn,

Từ ba năm nay, chúng tôi đã tổ chức được ba khóa cắm phòng theo phương pháp linh thao của Thánh Inhã Loyola, một phương pháp rất hữu ích cho sự sống đạo của người Kitô. Song song với ba khóa cắm phòng là ba số báo kỷ niệm.. Xin Tạ Ôn Chúa về những ân sủng Chúa đã ban cho, để các khóa linh thao vẫn tổ chức được, tổ tập san nhỏ nhỏ này vẫn đến tay các bạn được, như một món quà nhỏ nhỏ thân thương...

Chúng tôi tự làm việc với một lòng tin tưởng, phó thác vào Thiên Chúa. Ước ao của chúng tôi là để chúng ta học hỏi Lời Chúa, suy niệm Đời Chúa, để chính Chúa hướng dẫn chúng ta đến gần Ngài, chúng ta sẽ nhận được sự hiện diện của Ngài trong anh em.

Chúng tôi cảm ơn sự giúp đỡ thiết thực của các Linh Mục Simon Huỳnh Ngọc Quý, LM. Michael Nguyễn Thế Minh, LM. Vinzenz Trần Văn Bằng... cũng như các Linh Mục khác, các Soeur đã khuyến khích, cầu nguyện cho công việc này của chúng tôi.

Xin chân thành cảm ơn Ông Prälat Heinz Joachim Justus, Nationaldirektor der Ausländerseelsorge in Deutschland, qua Cha Simon, đã giúp đỡ chúng tôi một số tiền trong việc chi phí tổ chức khóa cắm phòng này.

Chúng tôi cầu chúc các tham dự viên khóa cắm phòng nhận được dồi dào Tình Thương Yêu nơi Thầy Chí Thánh, để làm hành trang êm dịu trong cuộc sống hàng ngày và để phụng sự Cha Trên Trời.

Chúng tôi xin mời gọi các bạn chưa đi linh thao lần nào, hãy đến nắm thử "đường linh thao".

Xin dâng lên Thiên Chúa Lời Cảm Tạ, Ngợi Khen, và xin cầu chúc quý Cha, quý Soeur, quý bạn dồi dào Thánh Ân. Nguyên xin bình an, hiệp nhất cho tất cả chúng ta.

Kính,
Thay mặt anh em tổ chức,
Trương

Trong số này

Thư ngỏ	02
Sống Tuần Thánh	03
Buổi sáng mùa Xuân (thơ)	05
Phúc cho ai tìm Thánh Ý.....	06
Gợi ý cầu nguyện	09
Lá thư gửi Mẹ	10
Cầu nguyện	12
Chúng tôi đi hành hương	14
Hãy yêu thương	15
Mùa chay	16
Thiên Chúa và con người	18
Gương Đức Ái	19
Đo lường khả năng	20
Chúng tỏ tình yêu	21
Phương cách cầu nguyện	22
Con là con Thiên Chúa	23
Lời kêu gọi sám hối	24
Tâm tình linh thao	25
Phong trào kế hoạch nhỏ	25
Đi tìm Chúa.....	26
Xuân Tha Hương (thơ)	27
Con gái nhỏ (thơ)	28
Tại sao Thánh Kinh	29
Sống một ngày với Chúa	30
Thứ sáu tuần thánh	32
Tình Thập Giá (thơ)	33
So ist Versöhnung.....	34
Hoà Giải và Thứ Tha	35
Nguồn vui của	36
Bé lên đài truyền hình	37
Tôi đi dự linh thao	38
Cho đến khi Chúa Thánh Thần ...	39
Bài cây dâng	40
Màu nhiệm	41
Ba mươi năm chịu đựng	42
Chỉ trích than vãn là	43
Thư tín	44
Mục đích các khóa linh thao	46
Danh sách	47
Thông báo	49

Địa chỉ liên lạc tập san Linh Thao:
Trương Xuân Sao
Gustavsburger Str. 23
D-65462 Ginsheim2

Sống Tuần Thánh

LM. SIMON HUỲNH NGỌC QUÝ

Tin mừng Thánh Gioan kể lại việc Đức Kitô long trọng vào thành Jerusalem trước ngày lễ Vượt Qua của người Do Thái sau khi Ngài làm phép lạ cho Lazarô phục sinh: *"Ngày hôm sau, có một đám đông dân chúng đến dự lễ, vừa nghe biết Đức Kitô lên Jerusalem, họ liền cầm cành lá vụn tuế ra đón Ngài và reo vang: Hosana! Chúc tụng đấng nhân danh Chúa mà đến! Vua Israel!"* (Gioan 12, 12-13)

Phải, những người Do Thái đón rước Đức Kitô ngày xưa như là Đức Vua của họ, với những cành lá vụn tuế trong tay - dấu hiệu của hòa bình - với những lời hoan hô nồng nhiệt của biết bao nhiêu người muốn theo Ngài. Những lời mà họ dùng đón rước Đức Vua của họ phát xuất từ những lời thánh thiện, đạo đức xa xưa. Họ chúc tụng và đón rước Vị Vua Đầy Ân Sủng đang long trọng

tiến vào thành Jerusalem.

Thế nhưng, những kẻ đón rước Đức Kitô bấy giờ đã nghĩ gì khi họ nồng nhiệt hoan hô Ngài? Trước hết, Kinh Thánh cho biết: Họ mừng Ngài như là một vị bác sĩ chữa lành các bệnh tật, làm nhiều phép lạ. Vì trước đó, Ngài đã cho anh Lazarô chết sống lại ở làng Bethania. Nhưng nếu Ngài không phải là Đấng Tiên Tri do Thiên Chúa sai đến, vậy thì Ngài là ai? Đây là câu giải nghĩa tiếp: Đức Kitô không chỉ là một vị bác sĩ chữa lành các bệnh tật, làm nhiều phép lạ, nhưng Ngài còn mang một tước hiệu Đấng Cứu Thế của dân tộc được Ngài tuyển chọn. Như thế, cuối cùng trong những kẻ hoan hô đón rước Ngài, chắc chắn có những người hy vọng vào Ngài như là một vị vua cao cả và hùng mạnh để giải phóng Israel.

Trong những ngày sắp đến chúng ta sẽ thấy những quyền năng và những dự định của Thiên Chúa chuẩn bị cho công việc của Đức Kitô. Tất cả mọi người, kể cả các môn đồ và những kẻ nhiệt thành theo Ngài đang mong đợi Ngài thành lập một chính quyền trong đền Vua và thành thánh Jerusalem.

Đức Kitô để tất cả mọi người làm cho Ngài hài lòng vui vẻ. Ngài không ngăn cản và từ chối những công việc làm của họ: như đón rước, chúc tụng, hoan hô ... Nhưng Ngài không đọc diễn văn, không ra tuyên cáo nào cho đồng bào của Ngài. Ngài chỉ yên lặng ngồi trên lưng lừa đi ngang qua họ. Sau đó đám đông tự giải tán, cảnh sát không cần phải can thiệp. Một cuộc biểu tình xảy ra trong bầu khí hòa bình nhưng không có hậu quả.

Không có hậu quả sao? Có chứ.

Trong tuần này chúng ta gọi là tuần thánh, việc phong chức vua cho Ngài sẽ xảy ra. Ngài sẽ được phong vương trước những đám đông hôm nọ hoan hô tiếp đón Ngài. Trên đầu của Ngài sẽ mang một tước hiệu mà ai cũng đọc được: Giêsu Nazareth, Vua Do Thái. Những việc làm như thế xem ra chẳng thích hợp tí nào với những hy vọng và đón rước hôm chúa nhật vừa qua. Trên đầu của Ngài họ đặt một triều thiên bằng gai nhọn. Thân của Ngài, họ khoác lên một chiếc áo choàng đỏ của lính. Và ngai của Ngài là cây thập giá.

Chúc tụng đáng nhân danh Chúa mà đến!
 Những người do Thái ngày xưa đã hoan hô chúc tụng Ngài như thế. Thực sự đó là ý muốn của Thiên Chúa - và cũng là ý muốn của Ngài nữa. Vì Ngài và Cha của Ngài là một. Do đó, Ngài im lặng ngồi trên lưng lừa mà không giải thích cho đám đông tại sao. Người do Thái đã không hiểu được như vậy.

Hôm nay chúng ta được phép hoan hô đón rước Ngài, như là Vị Vua với mào gai triều thiên, như là Đấng Cứu Thế cho nhân loại.

Rồi ngày thứ sáu tuần thánh, đứng dưới cây thánh giá, chúng ta sẽ hiểu tại sao Thiên Chúa đã dẫn Ngài đi vào con đường như thế. Tất cả xảy ra cho dân của Ngài và cho cả những người theo Ngài. Những người hoan hô đón rước Ngài, có thể sau đó họ sẽ la to: Đóng đinh nó! Những người biết ơn về những phép lạ vĩ đại của Ngài làm, sau đó có thể chối từ vị ân nhân của họ. Đối với những món nợ mà đáng lẽ họ phải đền trả cho tình thương ơn phúc bao la của Ngài thì chính Ngài đã đền thay cho họ. Để họ khỏi phải sống bất hạnh như Giuda, Ngài muốn là Vua, là Đấng Cứu Thế và để xin Thiên Chúa ban ơn tha thứ cho tất cả anh chị em của Ngài.

Chúc tụng đáng nhân danh Chúa mà đến!
 Ngày xưa dân Do Thái đã hoan hô chúc tụng Ngài đi nộp mình chịu chết.
 Chúng ta cũng hoan hô chúc tụng Đấng Kitô trước ngày thứ sáu tuần thánh.
 Chúng ta nghĩ đến nguyên nhân sự khổ nạn

và cái chết của Ngài.

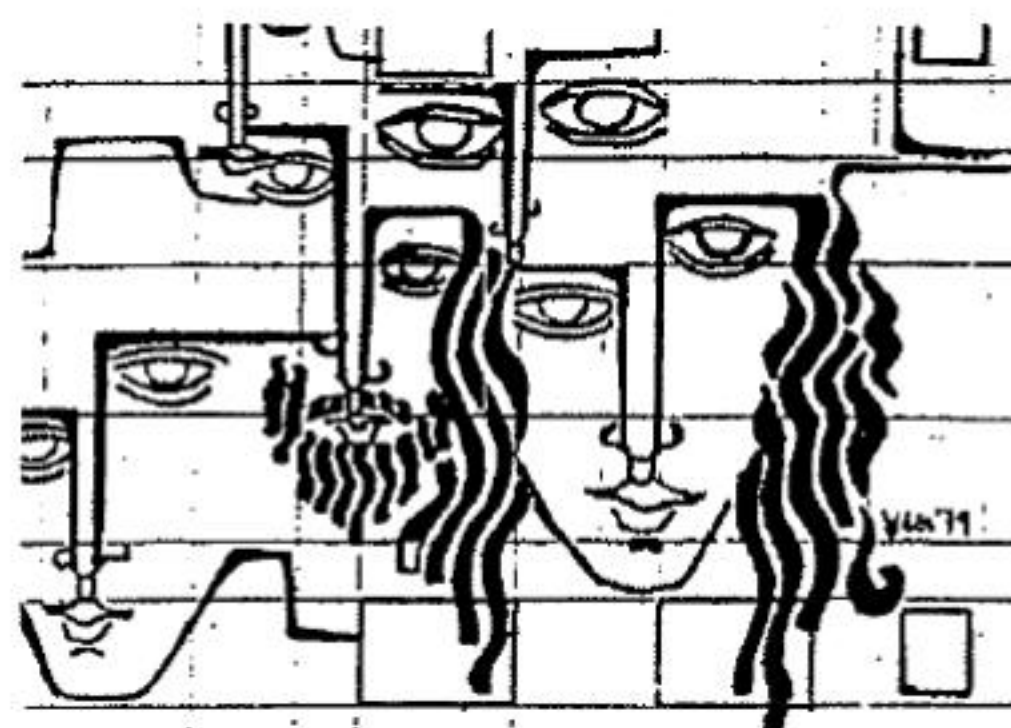
Chúng ta nghĩ đến tội lỗi của chúng ta đối với Ngài và anh chị em của chúng ta.

Chúng ta nhớ đến những lời nói đáng lẽ ra chúng ta không nên phát biểu, nhớ đến những hành vi, những cách cư xử đáng lẽ chúng ta không nên thực hiện - cả những điều - rất tiếc, vô tình hay cố ý - đã xảy ra.

Chúng ta hồi tâm suy nghĩ đến những việc làm, lời nói mà đáng ra chúng ta phải nói, phải làm...

Chúng ta đến trước thánh giá của Đức Vua, Đấng Cứu Thế của chúng ta với những lầm than vất vả, tội lỗi trên đôi vai của chúng ta. Chúng ta tin tưởng rằng, Ngài sẽ gánh lấy những vất vả, khổ nhọc đó. Vì Ngài muốn đi con đường này thay cho chúng ta, và vì chúng ta, Ngài vác thập giá.

Bởi thế trong tuần thánh này, bạn và tôi, chúng ta có lý do để hoan hô Ngài: *Chúc tụng đáng nhân danh Chúa mà đến!*

Gương mặt Ngài
 (Mc 9,33-41)

Em đi tìm Ngài trong bao la vũ trụ
 Để tiến dâng Ngài điều vĩ đại cao xa

Nhưng Ngài ở đây trong con người nhỏ bé
 Cắn chén cơm, nước lã với tình thương.

Em ơi, chen chúc bên đường.
 Mỗi người đau khổ là gương mặt Ngài.

Buổi sáng mùa Xuân

Bé Xuân An

Sáng nay em thức dậy
Trời ấm áp mùa Xuân
Em mỉm cười với nắng
Chiều tươi hồng không gian
Em giơ tay vẫy chào
Vợ chồng chú chào mào
đang tung tăng nhảy nhót
bên những đóa hoa vàng
trên thảm cỏ xanh non
Gió trên cành mon man
thoảng mùi hương thơm ngát
Em thấy em yêu đời
Một ngày mới bắt đầu

Em nhìn lên trời cao
Thầm Tạ Ôn Thiên Chúa
đã tạo nhiều kỳ công
cho thế giới muôn màu
Em cầu xin Thượng Đế
cho tất cả nhân loài
Người người hạnh phúc luôn

Phúc cho ai tìm Thánh Ý Chúa và đem ra thực hiện.

Các bạn thân mến,

Hôm qua, tại Garden Grove, trong khi viết lá thư này thì điện thoại reo vang: có một ông xin phép tôi cho ông đến để xưng tội. Vài phút sau cả hai vợ chồng ông đều đến. Hai ông bà đều lớn tuổi, ông đã chống gậy. Họ muốn xưng tội trước khi dự đám tang của em trai ông tại một nơi gần đây. "Em trai con chết bất thành linh. Con cũng sợ chết nữa. Nhưng đó là Thánh Ý Chúa".

Khi nghe câu đó, trí tôi liên tưởng đến lời chúc phúc mà tôi đang viết: "Phúc cho ai nhận biết Thánh Ý Chúa và đem ra thực hiện". Chúa Giêsu liên kết ý của Cha Ngài với niềm vui và hạnh phúc; trong khi chúng ta, những Kitô hữu liên kết Ý Chúa với những gì đau khổ, buồn chán tiêu cực: bệnh tật, tai nạn, chết chóc v.v...ít khi chúng ta liên kết ý Chúa với niềm vui, hạnh phúc và thành công. Điều đó chứng tỏ cái nhìn về thực tại, chúng ta xa với tinh thần và cái nhìn của Phúc Âm về cuộc sống mình.

Chúa Giêsu mang đến thế gian Tin Mừng là Thiên Chúa thương yêu chúng ta như một người Cha hay một người Mẹ mà Ngài muốn chúng ta được cứu rỗi: "Vâng, Thiên Chúa đã quá yêu thương thế gian đến nỗi ban con một mình cho thế gian, để hết những ai tin Người thì không hư mất mà còn được sống đời đời". (Gioan 3, 16). Ý của Cha là những gì tích cực, bởi vì Ngài muốn chúng ta chia sẻ sự sống, tình yêu và hạnh phúc với Ngài. Câu nói trên bao gồm những căn bản mà chúng ta cần chú ý tới

1/ Điều thứ nhất là Chúa có một chương trình cho mỗi người chúng ta: "Một người có hai trai, người đó nói cùng con cả rằng: "con ơi, hôm nay con đi làm vườn nho cho cha". Con ấy thưa: "con không đi". Nhưng sau lại ân hận và đi. Người đó lại bảo con thứ cũng vậy. Cậu trả lời: "thưa cha, con đi", nhưng rồi lại không đi....."(Mt. 21, 28 - 31). Thiên Chúa có mỗi việc cho mỗi người chúng ta, một sứ mạng cho tất cả chúng ta. Tuy nhiên, điều căn bản nhất là ý Chúa không phải cho chúng ta làm một việc gì, nhưng trước tiên chúng ta **phải là và trở thành một người**. Chúng ta được kêu gọi để trở nên giống Chúa Kitô, hình ảnh của Chúa Giêsu: "Anh chị em phải mặc lấy con người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Thiên Chúa trong sự công chính và thánh thiện" (Eph. 4, 24); được gọi để tham dự vào sự sung mãn của Chúa: "Chớ gì Chúa Kitô ngự trong lòng anh em đâm rễ sâu trong tình yêu thương và xây dựng vững bền trên đó... như vậy anh chị em sẽ được tràn đầy sức sống của Thiên Chúa..."(Eph. 3, 17 - 19); nói một cách khác, chúng ta được tạo dựng để trở thành con trai và con gái của Chúa.

2/ Sự thật thứ hai là chương trình của Chúa cho ta không phải là một định mệnh, một số mạng đã an bài mà chúng ta không chạy thoát được, nhưng ý Chúa mang cho chúng ta một kho tàng tình yêu và sự sống, nên sự tự do của chúng ta đối phó cái gì cũng vô cùng; có thể chấp nhận hoặc từ chối cái gì vô giá như hai người con trai trong dụ ngôn của Phúc Âm Thánh Mathêu vừa kể trên. Người thanh niên giàu có trong Phúc Âm không chấp nhận lời mời gọi tình yêu của Chúa cho anh. (Mc. 10, 21 - 22)

3/ Sự thật thứ ba là chương trình

mà Chúa dành cho mỗi người chúng ta cấu tạo nên căn tính của chúng ta. Sự thật cá biệt đó tạo nên chính con người ta. Ôn gọi của chúng ta không phải là những gì thêm

vào từ bên ngoài như khi Chúa dựng nên chúng ta, rồi mới gọi chúng ta. Không phải vậy! Ngài tạo dựng nên ta bằng cách mời gọi ta, bằng cách chỉ định cho mỗi người chúng ta một dự tính, một ý nghĩa, một chương trình cho cuộc đời chúng ta. Ngài ban cho mỗi người chúng ta một số tánh tình, tài năng, khuynh hướng giúp chúng ta hướng tới việc thực hiện chương trình của Chúa trên ta. Do đó, ơn gọi của chúng ta là cá tính của chúng ta, là chính con người thật của chúng ta.

Ta có thể từ chối lời mời gọi của Chúa, nhưng nếu từ chối sẽ bị thiệt hại nhiều trong sự phát triển con người chúng ta. Khi từ chối ý Chúa cho ta, là chúng ta tự chối bỏ mình. Khi hành động tách rời ra khỏi Chúa, nguồn duy nhất của chúng ta là chúng ta tự phá hủy căn tính thực của mình. Thiên Chúa được ví như mặt trời chiếu soi hàng tỷ tia sáng đến trái đất; Ý Chúa và tình yêu của Chúa tạo nên hàng tỷ người nam và người nữ, mỗi người được dựng nên một cách đặc biệt. Mỗi người có thể là một tia sáng mặt trời nếu họ biết thực hiện ý của Chúa trong cuộc sống của họ.

4/ Sau cùng, chương trình của Chúa trên chúng ta bao gồm mọi chi tiết của cuộc sống chúng ta: mọi tư tưởng, tình cảm, hành động của chúng ta đều hòa nhịp hoặc ngược lại với lời mời gọi của Chúa. Do đó, vào mỗi giây phút chúng ta lựa chọn, hầu hết là vô thức, Chúa và ý Chúa hay chúng ta và ý của chúng ta. Không có hành động nào của chúng ta mà không thiên lệch.

Từ đó suy ra, chúng ta thấy ý Chúa rất quan trọng đối với hạnh phúc và sự xây dựng cho cuộc sống chúng ta. Dầu vậy, chúng ta ít khi nghĩ đến điều đó: nhiều người trên thế giới này bận rộn tự sắp xếp lấy cuộc sống của mình mà không hề nghĩ đến ý của Chúa trong đó. Hậu quả thật rõ ràng: Thất bại, hư hỏng, vô phúc, cuộc sống lãng phí hay vô nghĩa, tự tử, ghiền thuốc phiện...

Đến đây, câu hỏi rất rõ ràng hay đến với chúng ta trong lúc đi linh thao là làm sao chúng ta biết được ý Chúa. Hầu hết thanh niên nam nữ gặp khó khăn về điều này: họ bỏ

ra nhiều năm để chờ đợi (=không làm gì hết) để tìm hiểu ý Chúa trong cuộc sống của họ.

Trong lá thư này cha không thể cho một trả lời đầy đủ về câu hỏi trên, cha chỉ giới hạn trong những điểm căn bản sau đây:

1/ Làm thế nào biết được Chúa muốn gọi tôi ở bậc sống nào, lập gia đình hay đi tu.

a/ Đầu tiên, cần cầu nguyện. Cầu nguyện là nguồn ánh sáng và khôn ngoan: "Ai xin sẽ được, ai tìm sẽ thấy..." (Lc. 11, 10). Tuy nhiên như khi chúng ta học hỏi được trong lúc đi linh thao, chúng ta cần làm quen với sự lắng nghe những gì Chúa muốn nói với chúng ta. Như Mary, chị của Lazarus "ngồi dưới chân Chúa và lắng nghe Lời Chúa" (Lc. 10, 39). **Lắng nghe Chúa! Quả thật là một nghệ thuật cần thiết để học!**

b/ Đọc Lời Chúa, đặc biệt là Phúc Âm. Chúng ta thường bị xáo trộn bởi những tiếng ồn ào cả bên trong lẫn bên ngoài, và thường bị mất đi khả năng để ý đến Tiếng Chúa. Đọc Lời Chúa là một liều thuốc chống lại những tiếng ồn ào của thế gian. Kết hợp với cầu nguyện, Lời Chúa sẽ giúp chúng ta trở thành hòa nhịp với tiếng nói và ý của Chúa.

c/ Nếu thực sự, ơn gọi của chúng ta nằm trong chính con người của chúng ta, thì chúng ta nên để ý đến những khuynh hướng của chúng ta, những ước muốn, thái độ hoặc tranh chấp; những tác động lẫn nhau giữa nguồn an ủi hay sầu não như Thánh Inhã đã dạy chúng ta trong phân biệt thần loại. Cha xin chia sẻ với các bạn kinh nghiệm của Chiara Lubich, sáng lập viên phong trào Focolare. Cảm thấy yêu Chúa, chị ta muốn yêu Ngài với tất cả tấm lòng của chị, và chị muốn hy sinh tất cả cho Ngài. Chị nghĩ, con đường tốt nhất để từ bỏ mọi sự là chôn chặt cuộc đời chị trong dòng kín, như thế chị mới có thể từ bỏ gia đình, tương lai, tự do của chị cùng tất cả mọi thứ khác. Vào dịp Lễ Vọng Giáng Sinh năm 1943, chị 23 tuổi là lúc Chiara phải chiến đấu dữ dội: một đảng chị cảm thấy một sự ghê sợ kinh khủng về việc trở thành một nữ tu Dòng Kín, đảng khác, chị lại muốn yêu Chúa trên hết mọi sự. Sau cùng ý muốn của chị chinh phục được

tình cảm của chị, chị quyết định vào Dòng Tu Kín. Tuy nhiên, khi chị chia sẻ quyết định với linh hướng của chị, ông ta nói quyết định của chị đi ngược lại với ý của Chúa cho chị. Chị học được: Yêu Chúa nhiều là làm theo ý Chúa.

d/ Chúng ta cần có linh hướng. Kinh nghiệm của Chiara cho chúng ta thấy quyết định của chúng ta nhiều lúc sai. Chúng ta cần một người linh hướng: Chúng ta bày tỏ một cách thông suốt, tâm sự tất cả và ghi nhận ý kiến của linh hướng.

2/ Làm thế nào biết được ý Chúa trong những chi tiết của cuộc sống hằng ngày??

a/ Những bốn phận trong đáng bậc của chúng ta là một điều rõ ràng về ý của Chúa cho ta. Bạn là chồng, là vợ, là sinh viên, là nhân viên, là giáo dân trong hội đồng giáo xứ, v.v... bốn phận của bạn trong gia đình, ở sở làm, nơi trường học, trong xã hội, trong giáo xứ là ý Chúa cho bạn; *bạn cần phải chu toàn bốn phận của mình như một hành vi thờ phượng và yêu mến Chúa.*

b/ Chúng ta cần thanh luyện tâm hồn, vì chỉ có tâm hồn trong sạch mới có thể nhìn thấy Chúa (Mt. 5, 8). Có nghĩa là chúng ta phải sống cuộc sống mình theo Phúc Âm và không theo tinh thần của thế gian này. Chúng ta có Sách Phúc Âm và chúng ta có Phúc Âm sống động trong trái tim chúng ta là Chúa Thánh Thần; khi sống theo Lời Phúc Âm từng chút một, Thánh Thần Chúa sẽ ngự trị trong tâm hồn chúng ta và điều khiển cuộc sống của ta, cho ta biết ý Chúa để ta thực hiện.

Giai đoạn đầu ý muốn của chúng ta hoàn toàn thuộc về thế gian, chúng ta chưa để ý đến ý của Chúa. Lúc đó chúng ta sống một cuộc sống tội lỗi.

Giai đoạn hai, bắt đầu sau một kỳ tĩnh tâm hay một tai nạn xảy ra hoặc một đặc ân của Chúa: Giai đoạn này dẫn ta đến gần với Chúa hơn. Lúc này ý của chúng ta có hai hướng đi: ý đó vẫn nghiêng về thế gian, nhưng đồng thời cũng hướng về Chúa, thái độ đó là: "Tôi vẫn còn thương thức tạo vật này cho đến khi Chúa còn cho phép". Phần đông các Kitô hữu sống trong giai đoạn này, tội lỗi

đôi khi xảy ra.

Giai đoạn thứ ba, bắt đầu khi người đó quyết định, cùng với ơn Chúa, không những từ bỏ tội lỗi mà còn sống cuộc sống đầy yêu thương. Người này, từng chút một sẽ thanh tẩy ước muốn của họ, nhờ ơn Chúa giúp sức, loại bỏ dần dần khuynh hướng thụ thể gian cho đến khi chỉ còn nơi người này sự thúc đẩy hướng về Chúa. Người này đã hoàn toàn hòa nhịp với ý Chúa, và với tiếng nói của Chúa Thánh Thần: đối với người này, nhận ý Chúa không còn là vấn đề nữa. Giai đoạn này là giai đoạn tình yêu tuyệt hảo liên kết với việc thực hiện ý Chúa một cách hoàn hảo. Ý Chúa sẽ hướng dẫn cuộc sống của người này trong từng chi tiết nhỏ nhất nhất.

c/ "Hãy yêu thương nhau" (Gioan 13, 34) là ý Chúa. Điều đó tạo nên cho chúng ta một ánh sáng tuyệt vời để phân biệt đâu là ý Chúa: chúng ta biết rằng yêu thương luôn luôn là ý của Chúa. Ích kỷ luôn luôn đi ngược lại với ý Chúa. Chúng ta hãy cùng nhau đầu tư thật nhiều những cố gắng và nghị lực của mình, chúng ta hãy cùng nhau gắng sức để học biết yêu và chúng ta sẽ biết phải làm thế nào để thực hiện ý Chúa.

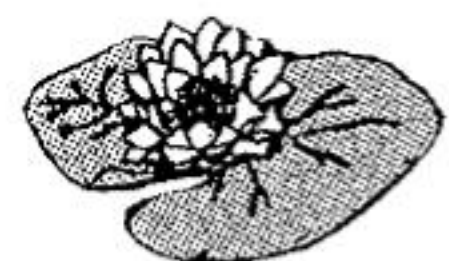
Tôi biết yêu thương và ý Chúa (cần thiết) không phải là những gì dễ dàng để thực hiện đối với bản chất ích kỷ của chúng ta. Tuy nhiên, chúng ta có một nguồn yêu thương bên trong trái tim của chúng ta: đó là Chúa Thánh Thần đang hướng dẫn và tăng sức mạnh cho chúng ta.

Lời nguyện và cầu chúc của cha là từng chút một, chúng ta sẽ loại bỏ con người tội lỗi của chúng ta, loại bỏ tên thế gian của chúng ta (Nguyên, Hoa Soan, Thi v.v...) dần dần sẽ mặc lấy con người mới và tên thật của chúng ta: Tôi là Ý Chúa trên tôi!

Tôi là con người thật như khi Chúa với tình thương bao la và lòng thương xót đã tạo dựng và ước mơ cho tôi!

Gildo Dominici, SJ.

(Báo Đồng Hành)

Gọi Ý Cầu Nguyện

Das Steinkreuz stand vor dem Mutterhaus der Barmherzigen Schwestern vom Hl. Vinzenz v. Paul in Freiburg. Am 27. November 1944 wurde es von Bomben zerstört. Die beschädigte Figur des Gekreuzigten hängt heute wieder am Eingang des Mutterhauses, um daran zu erinnern, daß Christus jetzt nur noch unsere Arme und Beine hat.

Christus hat keine Hände,
nur unsere Hände, um seine
Arbeit heute zu tun.

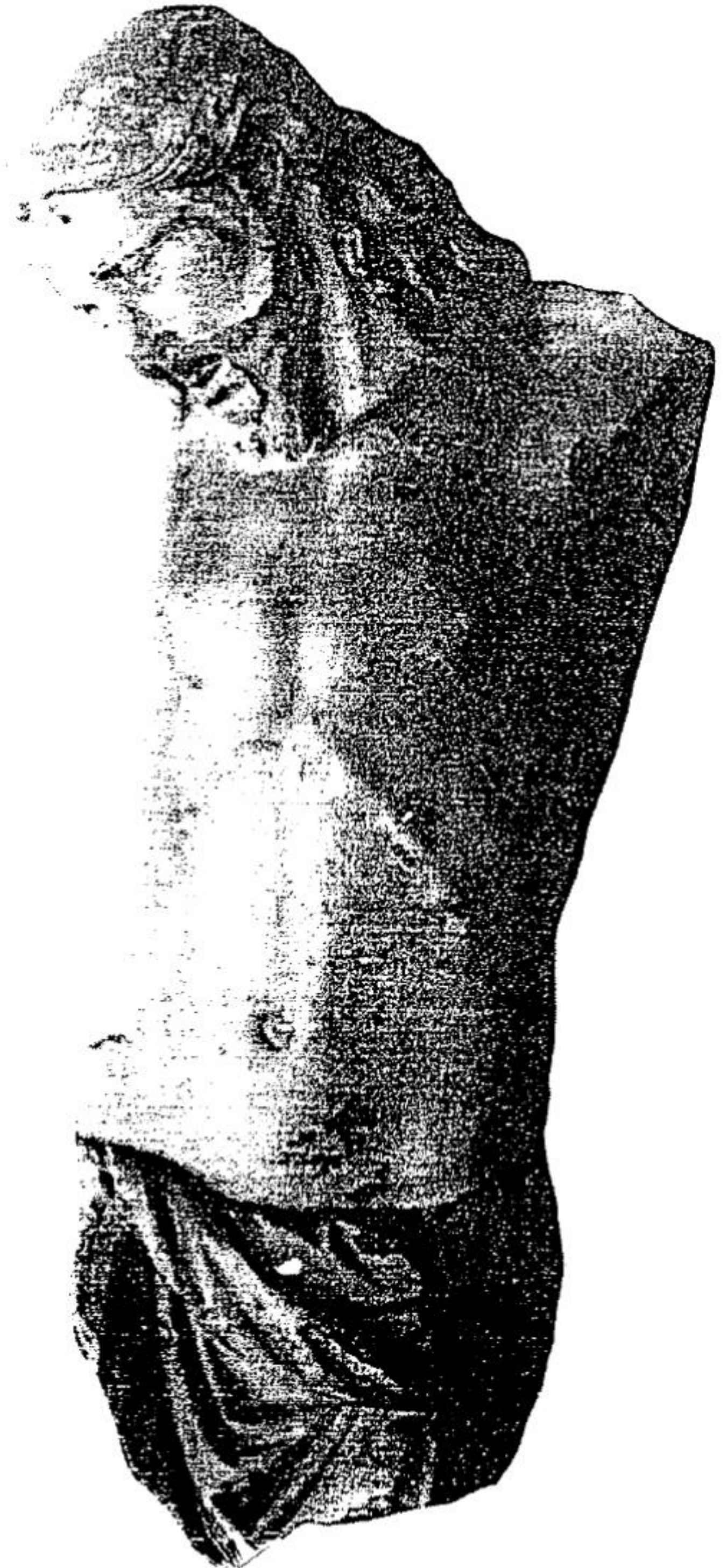
Er hat keine Füße, nur unsere
Füße, um Menschen auf seinen
Weg zu führen.

Christus hat keine Lippen
nur unsere Lippen um
Menschen von ihm zu erzählen.

Er hat keine Hilfe, nur
unsere Hilfe, um Menschen
an seine Seite zu bringen.

Wir sind die einzige Bibel,
die die Öffentlichkeit noch
liest. Wir sind Gottes
letzte Botschaft in Taten
und Worten geschrieben.

Gebet aus dem 14. Jahrh.

Lá Thư Gửi Mẹ

Mẹ yêu dấu,

Con biết nói gì đây để bày tỏ lòng Cảm Tạ và Kính Yêu của con đối với Mẹ. Suốt đời, con đã nắm chặt lấy vạt áo của Mẹ không muốn buông ra, lấy lý do là con thật bé nhỏ, khờ khạo, yếu đuối trong cuộc sống đầy sóng gió, cạm bẫy này.

Từ khi con mới lớn khôn, lúc mới chớm biết yêu thương, con đã giao trọn đời con cho Mẹ. Con hằng xin Mẹ che chở và soi sáng cho con. Với niềm tin vững vàng, con đã khẩn xin Mẹ chọn cho con người bạn đời hoàn toàn theo ý Mẹ, vì con tự cảm thấy mình thật khờ dại trước sự xảo trá khôn ngoan của người đời.

Nhìn lại tuổi thơ ngây, Mẹ đã cho con sống thật vô tư, hạnh phúc dưới mái ấm gia đình. Con lớn lên thật bình thản trong vòng tay trìu mến của cha mẹ con, không vương vís, không nôn nóng, không chờ đợi một lời hứa hẹn nào khác ngoài dấu hiệu của Mẹ.

Mẹ đã thương con và dắt dìu con vào đường trưởng thành thật nhẹ nhàng như làn gió thoang thoảng. Đã dẫn con bước vào đường hôn nhân bằng những bước chân dịu dàng, êm ái, vững vàng trong tình thương của Mẹ. Đã từ lâu, con sống ẩn náu dưới bóng Mẹ nên con cũng không dấu diếm tình con yêu Mẹ, con vẫn thường Ca Ngợi Mẹ và kể cho bạn bè những ơn mà Mẹ đã ban cho con. Mẹ luôn luôn ở gần con vì Mẹ biết con của mẹ thật yếu đuối trước mọi sự xảy ra, mỗi khi gặp khó khăn là con chạy đến bên Mẹ, con cần sự an ủi và nâng đỡ của Mẹ.

Mẹ dấu yêu,

Bằng chứng là thời gian vừa qua, khi chồng con bị đau, năm tuần lễ dai dẳng chờ đợi tìm kiếm nguyên do bệnh tình. Thời gian này, ngoài những cơn sốt thật cao và con lạnh rét giữa mùa nóng nực, chồng con vẫn thản nhiên đi lại, chạy nhảy thể thao và còn đòi cả đi làm. Đến khi chồng con phải vào nằm bệnh viện và biết là chứng bệnh nguy hiểm, thì con hiểu, cách riêng, là Mẹ đã che chở cho chúng con.

Khi nghe kể lại sự tình như thế, ai cũng hết

hồn, bác sĩ thì thấy khó tin, nhưng tất cả là có Mẹ phù hộ và có Mầu Nhiệm của Chúa bên chúng con mà chúng con thật tình không hề hay biết.

Như mọi lần, mãi lo cuộc sống hằng ngày, con đã không đến cầu khẩn Mẹ ngay, khi tất cả các bác sĩ bó tay, phải chuyển chồng con vào nhà thương, lúc ấy con mới lo sợ, chạy đến bên Mẹ và cầu xin.

Ngày đưa chồng con vào nhà thương, con đã đau khổ và khóc lóc với Mẹ nhiều. Con đã thua với Mẹ nhiều lắm. Mẹ không trả lời con lấy một lời, nhưng Mẹ đã gửi đến cho con sức mạnh, đã truyền cho con can đảm, đã cho con sự bình tĩnh khác thường để con đứng lo mọi việc. Mẹ đã tiếp sức cho con rất nhiều. Mẹ đã sắp đặt công chuyện cho được trôi chảy, Mẹ thu xếp mọi phương diện: từ tình thương tha thiết của gia đình, từ lòng tốt của những người hàng xóm khác màu da tự đến xin giúp đỡ, những người bạn nhiệt tình cùng muốn chia sẻ.

Mẹ hiện diện và ở trong con hoàn toàn. Mẹ đã dạy dỗ con biết trông nom và thông hiểu tâm tư một người đang bị ốm. Mẹ đã đem đến cho con sự hồn nhiên tươi mát để con làm vui người bạn đời của con đang đau buồn. Mẹ đã cầm tay con để con biết xoa dịu niềm lo lắng của một bệnh nhân, Mẹ đã thương con sâu đậm hơn bao giờ hết.

Ở bệnh viện đã hơn một tuần, thuốc men liên tục, chồng con không được phép đi lại. Ngày thứ hai của tuần kế tiếp các bác sĩ dùng máy tối tân hiện đại để khám lại và không thấy đỡ. Tự nhiên lúc đó con không thấy lo lắng, tâm hồn con thật bình thản. Hôm sau, thứ ba, khi mang giỏ quần áo, quà bánh hàng ngày cho chồng con, Mẹ đã nhắc con mang theo tượng đựng nước suối Lộ Đức của Mẹ. Khi con đưa lọ nước suối cho chồng con, con đã xin anh: "Anh hãy phó thác và tin tưởng thật mạnh vào Chúa và Đức Mẹ. Anh hãy cầu nguyện cùng Ngài trong lúc yên tĩnh một mình, anh nhé!". Trong lúc miệng con nói với chồng con như thế, lòng con đã cảm nhận được tin vui Mẹ sắp cho con. Mẹ yêu dấu ơi!!! Mẹ đã không để cho con của Mẹ thất vọng. Sáng thứ tư, con bước vào phòng bệnh với niềm hân hoan

thầm kín trong lòng. Con áp tai vào ngực chồng con để nghe ngóng, như mỗi ngày con vẫn làm, niềm vui của con tự động thối ra ngoài miệng: "Em thấy khác nhiều, anh đã đỡ rồi!". Chồng con đã cười tươi (không biết vì cử chỉ và niềm hy vọng ngây thơ của con hay anh cũng cảm thấy khác lạ trong người?). Qua ngày thứ năm, hội đồng các bác sĩ muốn khám lại thay vì thứ hai tuần tới như đã định. Khám đây có nghĩa là cho ống xuống tim để chiếu hình cho rõ. Mẹ ơi! Mẹ đã biết là con vui mừng như thế nào, khi bác sĩ tuyên bố: "Ồ, hôm nay tôi thấy có biến chuyển, đỡ bị xung rồi". Con đã không làm tí nào với những cảm nhận mà Mẹ đã báo cho con. Mẹ ơi!!! đây đúng là phép lạ Mẹ đã ban cho chúng con. Con xin vô vàn cảm tạ Mẹ.

Rồi qua tuần thứ ba, tuần thứ tư... mỗi lần khám là mỗi lần bác sĩ thấy khá hơn. Các bác sĩ bàn nhau và cho chúng con biết: chỉ cần thuốc men trong ba tuần nữa là chồng con có thể rời bệnh viện.

Khi con báo tin cho cha mẹ, họ hàng ở xa, con mới được biết là mọi người thân rất lo lắng cho chúng con, vì các bác sĩ ở Mỹ và Canada, khi nghe nói đến căn bệnh này đều lắc đầu, nói rất khó chữa, phải mất cả năm trời chữa trị may ra mới hết.

Mẹ ơi! như vậy là Mẹ đã khéo léo che mọi sự khó cho con, để con vững tinh thần, bình tĩnh trông nom săn sóc người bạn đời của con. Mẹ đã gánh phần nặng nề, trao cho con phần nhẹ nhàng. Mẹ thật cao cả!!!

Mẹ yêu dấu!!!

Dù là có nhiều lúc con làm Mẹ buồn phiền, con muốn Mẹ biết: những ơn Mẹ đã ban cho con, không bao giờ con dám quên. Con sẽ không bao giờ, cho đến phút cuối, hết yêu Chúa và Mẹ.

Để làm vui lòng Mẹ, con sẽ luôn luôn là đứa con ngoan hiền của Chúa và Mẹ, sẽ cố gắng sống theo Lời Chúa dạy, sẽ cố gắng thực hành những điều đẹp.

Con của Mẹ,
Thiện Kim

Cầu nguyện

(trích "Tôi đi cắm phòng ... theo phương thức Inhà Loyola của LM. Nguyễn Thế Minh)

Chúa qua những tâm tư tiềm ẩn dâng lên từ đáy lòng mình (gọi là tâm nguyện); rồi cũng có lúc chỉ cần mở rộng lòng ra để Chúa nhìn mình và mình nhìn Chúa trong thinh lặng, để tỏ lòng mến thương của mình đắm chìm vào trong biển thẳm tình yêu vô biên của Chúa.

Đúng thế, cầu nguyện dẫn hồn con người đến chỗ kết hiệp mật thiết với Chúa; do đó, làm cho lòng trí sốt mến, nóng cháy lên, và làm cho con người không còn cảm thấy Chúa quá xa vời, quá thiêng liêng nữa. Thế mới rõ: Kết hiệp không phải là qua tình cảm thời đầu, mà đặc biệt và hiệp nhất mật thiết với Chúa, chính là tiêu đích của cầu nguyện, chủ yếu là bằng ý chí, ý hướng được minh chứng và thể hiện qua hành động cụ thể trong cuộc sống. Có thể người cầu nguyện mới dễ nhận ra được Thánh Ý Chúa; và có thể mới thu nhận đủ nghị lực tình yêu mà thực thi những gì Ngài muốn, bởi vì càng yêu thương nồng cháy thì càng cố sức làm cho người yêu mình vừa lòng, bất chấp mọi khó khăn chông chất... Thánh Augustino nhận xét rất tâm lý, đã nói rằng: "Đã yêu thì không còn biết mệt nhọc, và dù có mệt nhọc, thì đó chỉ là sự mệt nhọc mà mình yêu thích!".

Thiên Chúa dựng nên con người giống Ngài là Tình Yêu. Ngài là Cha là Mẹ con người. Vì thế, tự đáy lòng sâu thẳm, con người cảm nhận một mối tình đậm thắm đồn thúc quy hướng hồn mình về Thiên Chúa. Sức đồn thúc ấy có lúc mạnh, lúc yếu, có lúc tỏ, lúc mờ. Đó là lý do tại sao một khi đã cảm nhận được mối thâm tình kia đến mức độ tỏ rạng và mạnh mẽ - chẳng hạn như trong trường hợp các Thánh có đời sống thiêng liêng cảm nghiệm (mystique / mystic) - thì những tâm hồn sống qua kinh nghiệm ấy, không thể làm

Cầu nguyện - là nói chuyện với Chúa!
Nói cho rõ hơn - khi nói chuyện có thể là nói với người thương hay nói với người ghét, với người thân hay với người xa lạ, kẻ đáng sợ v.v...

Thế thì cầu nguyện là nói chuyện thân mật, chân tình với Chúa; là nói chuyện tình với Chúa; là lấy hết tâm tình mà thưa chuyện với Chúa.

Cầu nguyện là đối thoại: có nói, có nghe; chứ không phải chỉ nói một mình như trong cuộc độc thoại chán ngấy.

Có những buổi nói chuyện khách sáo, đưa dãi, rập theo lối văn tiểu thuyết vay mượn mà lòng trí để ở đâu đâu. Có những buổi trao đổi tâm tình qua thành ngữ, ca dao quen thuộc; có những buổi hàn huyên tâm sự bộc phát từ con tim nồng cháy tình người; có những lúc ngồi bên nhau, nhìn nhau không nói lời nào, mà lòng vẫn cảm nhận được tất cả mối đồng tâm hợp ý sâu đậm giữa đôi bạn tri kỷ chí thân, giữa cặp tình nhân nồng thắm chân tình.

Cầu nguyện cũng có thể mang hình thái tương tự như vừa nói: Có những người đọc kinh thuộc lòng ngoài miệng như máy, còn lòng trí lại rất xa Chúa; Có những người dùng lời kinh đọc ngoài miệng (gọi là khẩu nguyện) để thưa lên với Chúa những tâm tình kính yêu sâu kín bên trong tâm hồn mình; có những người chỉ tự sự với

sao mà không đàm thoại hầu như liên li với Chúa được. Giống hệt như những người yêu nhau vậy; yêu nhau thì muốn gần nhau, đàm đạo với nhau, ít nhất là qua thư từ hoặc qua điện thoại, để trao đổi tâm tình với nhau, cho nhau.

Như thế mới thấy được *cầu nguyện* đóng vai trò chủ yếu đến mức nào trong đời sống thiêng liêng của con người, nghĩa là trong mối tương quan mật thiết giữa con người với Thiên Chúa. Muốn yêu Chúa, muốn tiến mạnh trong tình yêu Chúa.... mà suốt ngày không nói với Chúa được một lời, không dành được một giây lát để đến bên Ngài, thì chỉ là muốn hảo và nói suông mà thôi. Có ai yêu nhau thật mà lại làm như vậy đâu!

Người Kitô có yêu Chúa thật hay không?
- *Cầu nguyện* là cách trả lời thiết thực cho câu hỏi.

Nhiều người lầm tưởng rằng cầu nguyện chỉ là cầu xin.

Thả cho tâm tư lắng đọng dần xuống để lắng nghe và đón nhận tiếng Chúa là một phần trọng yếu nhưng thường lại bị bỏ quên mất đi trong những lúc cầu nguyện. Tại sao? - Có lẽ tại cầu nguyện mà chỉ biết chăm lo xin xỏ không mà thôi. Vì khi đã xin xỏ thì phải nói nhiều, sợ nói ít Chúa sẽ không hiểu những điều mình cần, không chịu cho những gì mình muốn. Làm thế là bị tai không chịu nghe Chúa dạy; "Cầu nguyện thì các con chớ lải nhải như người ngoại giáo! Họ tưởng cứ nói nhiều thì sẽ được nhậm. Chớ bắt chước họ, vì Cha các con biết rõ các con cần gì, ngay cả trước khi các con xin Người." (Mt. 6, 7-8)

Cầu nguyện mà xin xỏ không thôi lại đưa đến một ngộ cục khác, đó là : "Nguyện cho ý Cha thể hiện" (Mt. 6, 10), mà chỉ biết lo xin cho ý riêng của mình thành tựu mà thôi. Ý riêng của mình thương thì khác với ý Chúa - nên khi xin xỏ, không được toại nguyện, thì than van kêu trách Chúa..!

Ngộ nhận như thế, thường là vì con người chỉ biết miệt mài xin cho được những điều mình "*thích*", mà quên đi ý thức là điều ấy có "*hạp*" cho mình không. Trong khi đó Thiên Chúa chỉ biết lo lắng ban tặng cho con người những gì "*hữu ích*". Ngài biết rằng có những cái con người "*thích*" sẽ không "*hạp*", mà còn có hại cho con người. Chính vì thế, Thánh Phaolô đã nói: "Chúng ta không biết làm sao mà cầu xin cho đúng, cần phải nhờ Thánh Thần giúp" (Rm 8, 26). Thánh nữ Têrêsa thành Avila, tác giả tập sách "Con Đường Trọn Lành", nhận định rằng, chỉ cần cầu xin với Chúa như thế này: "**Lạy Cha, xin ban cho chúng con những gì thích hạp**". Thế là đủ.

Kinh Lạy Cha và Lời Chúa Nguyện Xin Trong Vườn Cây Dầu là những mẫu mực tuyệt hảo nhất của lời cầu con người thưa lên Thiên Chúa.

Chẳng thế mà Thánh Inhã Loyola lấy việc từ bỏ mình làm thước đo con đường tiến tới cũng như chiều cao của đời cầu nguyện. Từ bỏ chính mình phải là điều kiện số một và là hoa trái đầu tiên của cầu nguyện. Ta cứ thử đeo queo những ý riêng của mình, ta sẽ thấy trong giờ cầu nguyện có cả hàng loạt vụn lý tưởng thành sừng sững che lối không cho ta đến gần với Chúa. Chính vì thế mà Thánh Inhã đặc biệt lưu ý tới một lối cầu nguyện gọi là *xét mình*, lối cầu nguyện này giúp *thanh luyện nội tâm*, tức là giúp mỗi người từ bỏ ý riêng mình để mở rộng tâm hồn mình ra cho thanh thoát mà tiến nhanh đến chỗ gặp Chúa.

Có từ bỏ chính mình với những ý riêng, đam mê lộn xộn của mình thì tâm hồn mới *thinh lặng mà lắng nghe tiếng Chúa*. Nội tâm *thinh lặng* lắng đọng thì mới dễ cảm tri, và lúc bấy giờ mới cảm thấy *thinh lặng* là cần thiết và đầy thú vị.

Đó là những điều kiện tâm linh quan yếu nhất, không có không được trong lúc cầu nguyện.

Chúng tôi đi hành hương

Nguyễn Thị Thao

Vào một sáng mùa hè
Bình minh chưa ló dạng
gia đình tôi rời rít
lên đường đi hành hương
Israel, đất Thánh
Trên chuyến tàu (bay) hành hương
bốn mươi tám người đi
nam, nữ, phụ, lão, ấu
Cha Công Hoan tổ chức
Cha Ralf Klein hướng dẫn

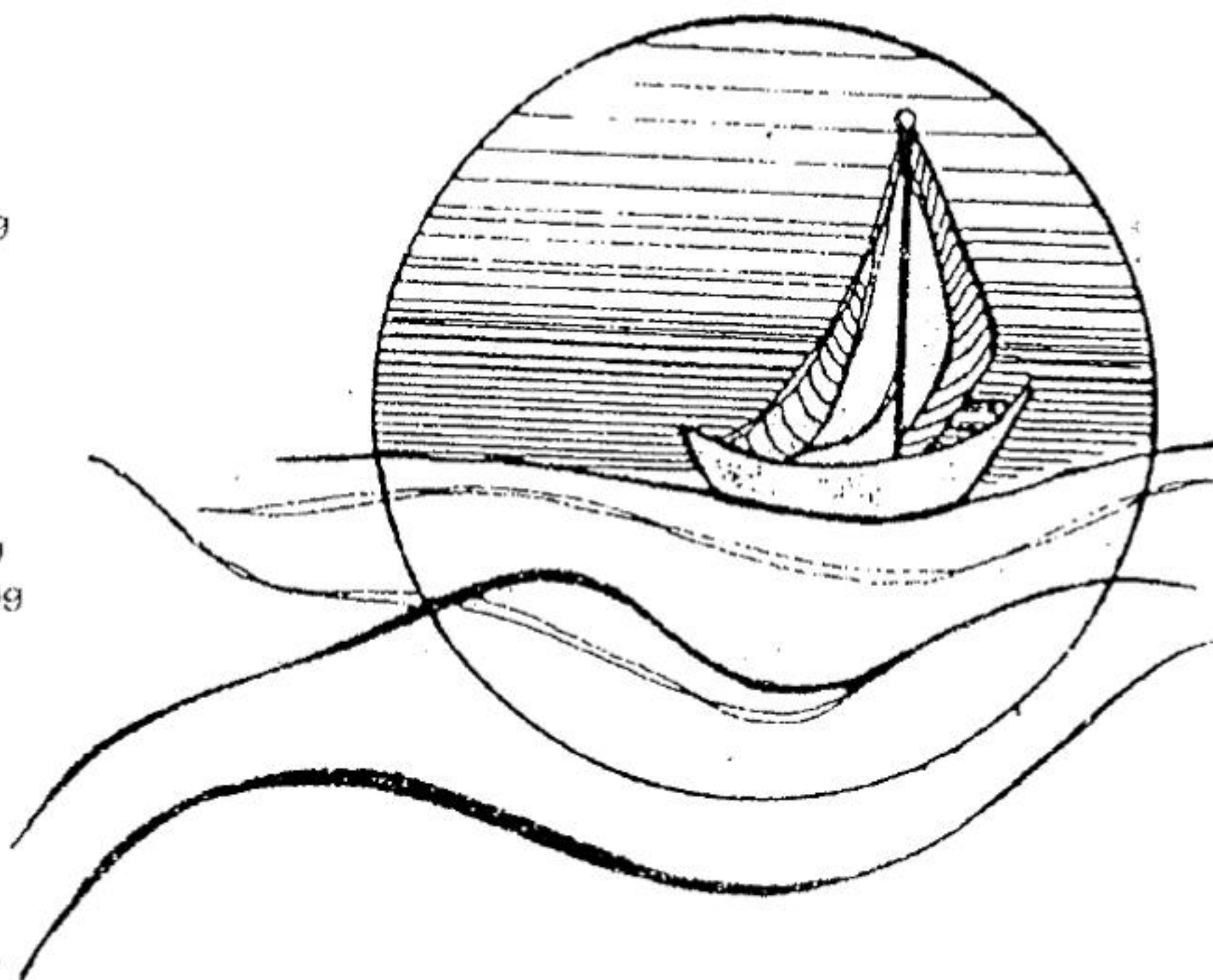
Tàu (bay) đến Tel - Aviv
phái đoàn lên xe buýt
về khách sạn Galilee
Xóm nhà trẻ chúng tôi
trở tài hò và hát,
với giọng rất vui tươi,
nồng nhiệt tràn sức sống,
thật duyên dáng dễ thương
Đời hò dễ bao giờ,
vui thú như lúc này!!!

Bỗng nhiên tiếng kêu la
vang đến tận thiên đình!
Giêsu Maria,
Xin Chúa Mẹ thương cùng
đoàn con Chúa hành hương

Chiếc xe buýt lật rồi
đồ vật chồng lên nhau
người người đè lên nhau
ai cũng hoảng hốt sợ
tiếng kêu cầu náo loạn

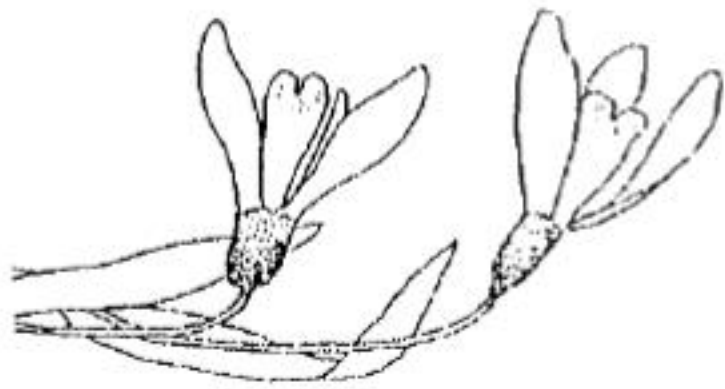
.....
Nhưng thật may mắn thay
mọi người không ai chết
chỉ bị thương sơ sài

Chúa ơi!
Tâm linh tôi bùng tỉnh
Chúa ơi! Con yếu hèn
cả đoàn con gục ngã
nhưng Chúa cả bao dung
Đưa tay Ngài che chở
ôm ấp đoàn con yêu

Thiên Chúa thật cao vời
Tôi chấp tay cảm tạ
cùng ngợi khen vô vàn
Mầu nhiệm của Thiên Chúa

Tôi nguyện suốt cuộc đời
sẽ hết lòng phụng sự
để đền đáp ơn Ngài.

Hãy thương yêu dung thứ

HOA SOAN

Người ta thường nói "nhân vô thập toàn", làm người chẳng ai là không lỗi lầm, không ai dám tự xưng mình là toàn vẹn cả, là thánh thiện cả. Thiên Chúa đã để cho con người, mọi người đều có vấp ngã, kẻ nhiều người ít, người thì trong việc nhẹ, kẻ thì trong việc nặng.... Chúa làm như thế để cho mọi người biết suy xét, biết đem mình so sánh với kẻ khác để mà thương yêu nhau và dung thứ cho nhau.

Ngày xưa, bọn người Pharisêu dẫn người đàn bà phạm tội ngoại tình đến trước mặt Chúa Giêsu để xin người xử phạt bà ta. Chúa phán rằng: "Ai trong các người không có tội thì ném đá nó trước đi". Trước lời phán bảo ấy, mọi người đều tự nghĩ, tự xét mình, tự xét tận đáy lương tâm và cảm thấy mình cũng là kẻ có tội, có thể tội nhẹ hơn tội ngoại tình, có thể tội nặng hơn gấp bội ... vậy tại sao ta không ném đá ta trước đi ... Thế là đám người lên án người đàn bà ngoại tình tản mát dần hết.

Phêrô là một môn đệ luôn cận kề Chúa Giêsu, thế mà lúc Chúa bị bắt, Phêrô len lỏi vào với đám quần chúng, có ba người nhận biết Phêrô là môn đệ của Ngài, Phêrô đã lên tiếng chối Chúa cả ba lần. Lần thứ nhất, trả lời cô gái, ông nói: "Này cô, tôi không quen biết người ấy". Lần thứ hai, trả lời một người khác, ông lên tiếng: "Này bạn, tôi không thuộc bọn ấy". Lần thứ ba: "Này bạn, tôi không hiểu bạn nói gì?". Đến khi Chúa quay lại nhìn ông, Phêrô liền nhớ lại lời tiên tri của Chúa nói rằng: "Hôm nay khi gà chưa gáy con đã chối Thầy ba lần". Lòng hối hận dâng ngập lòng, ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết và được Chúa tha thứ vì Ngài đầy lòng thương yêu các môn đệ.

Những ai có lòng thương yêu thật thì chịu nhịn nhục, bằng lòng chịu các sự khó, chịu

nhường nhịn các nét xấu và rộng lòng dung thứ kẻ khác. Ai có lòng thương yêu thật sẽ có lòng dung thứ bao la, "thương nhau trái ấu cũng tròn" là vậy. Cha mẹ mà biết thương yêu con cái và dung thứ cho con cái thì nhà cửa êm ấm, vui vẻ. Vợ chồng biết thương yêu và dung thứ cho nhau thì gia đình đầm ấm hạnh phúc. Anh chị em mà không biết thương yêu dung thứ cho nhau thì xảy ra nhiều sự xung đột, cãi cọ. Trong xã hội mọi người biết thương yêu và dung thứ cho nhau thì xã hội mới cải tiến, đổi mới đến chỗ tốt đẹp được, mới chia xẻ vật chất lẫn tinh thần cho nhau được. "Thầy không bảo các con phải tha đến bảy lần, nhưng hãy tha đến bảy mươi lần bảy". Mt. 18, 21 - 30)

Theo thói thường, người ta sẽ tìm cách trả thù khi người ta bị kẻ khác xúc phạm. Nếu con người không biết tự chế, sẽ nghĩ mưu kế để trả thù cho đích đáng. Và lúc đó, họ khoan khoái nhìn "kẻ thù" bị sỉ nhục, bị thiệt hại phần hồn cũng như phần xác. Họ hả hê la lớn "cho đáng đời" ..v.v... họ cười sung sướng khi thấy đối thủ của mình quần quai đau khổ trong đòn trả đũa của họ.

Chúa muốn con cái Chúa phải khác người thường, nghĩa là phải thực thi nghiêm chỉnh tình thương. Tha chấp nhận thiệt hại cho mình còn hơn là để anh em bị thiệt hại về mình. Ai thực hiện được như thế, kẻ đó đã làm tròn lề luật Thiên Chúa.

Người đời thường hay xét đoán người khác bằng bề ngoài của họ. Để cho lòng thương yêu được trọn lành, ta không nên xét đoán ai cả, vì không ai trong chúng ta có đủ quyền năng để xét đoán kẻ khác. "Người là ai mà xét đoán gia nhân người khác? Nó đứng hay nó ngã, mặc chủ nó, song nó đứng vững, vì Chúa có đủ quyền năng cho nó đứng vững" (Roma 14.4).

Mùa chay

- Mami ơi!
- D...ạ...ạ....
- Mami à, một năm có bốn mùa là xuân, hạ, thu, đông, vậy còn có mùa nào là mùa chay hả mami?
- Con gái của Mẹ giỏi quá, hỏi câu hỏi hay ghê di.
Cô bé được khen toét miệng cười thật tươi làm khuôn mặt xinh xắn thêm rạng rỡ, đôi mắt long lanh hân hoan... trông thật dễ thương.
- Mùa chay là mùa của những người tin Chúa như chúng ta con ạ, mùa này kéo dài 40 ngày, mùa này là cơ hội cho mọi người ăn năn tội của mình, hòa giải với những người khác, thời gian này là cơ hội để chúng ta tìm đến mạch sống nguồn Thánh Ân, mùa này là mùa Chúa ban Ôn Cứu Độ để phục hồi cho những linh hồn tội lỗi....

Mẹ sẽ đọc cho con nghe đoạn Thánh Kinh sau đây:

" Khi ấy, Thánh Thần đem Chúa Giêsu vào trong sa mạc để cho ma quỷ cám dỗ Người. Sau khi đã ăn chay bốn mươi ngày đêm, Người cảm thấy đói. Ma quỷ liền đến bảo Người rằng : "Nếu ông là con Thiên Chúa thì hãy khiến cho hòn đá này biến thành những tấm bánh". Chúa Giêsu đáp : "Có lời chép rằng :loài người không những chỉ sống bằng cơm bánh nhưng còn sống bằng mọi điều từ miệng Chúa phán ra".
Ma quỷ lại đưa Người lên thành Thánh, để Người trên nóc đền thờ và bảo Người rằng : "nếu ông là con Thiên Chúa thì hãy gieo mình xuống, vì có lời chép rằng : "Thiên Chúa đã phái sứ thần đến cùng người để giữ gìn người trong mọi bước đường; sứ thần sẽ dơ tay nâng đỡ người để chân người không bao giờ vấp phải đá".
Chúa Giêsu đáp: "Cũng có lời chép rằng: "Người chớ đòi Thiên Chúa là Chúa người làm những phép lạ không đâu".
Sau đó ma quỷ lại đưa Người lên núi rất cao tỏ cho Người xem mọi nước thế gian trong cảnh huy hoàng tráng lệ và bảo Người rằng: "Tôi sẽ kính dâng ông tất cả, nếu ông phục dưới chân tôi". Lần này Chúa Giêsu đáp: "Hỡi satan, hãy cút đi, vì có lời chép rằng : "Người phải thờ Thiên Chúa là Chúa người và chỉ phụng thờ một mình Người".
Bấy giờ ma quỷ bỏ Người, và các Thiên Thần đem lương thực đến tiến dâng Người."
(Mathêu 4, 1 - 11)

Mùa chay bắt đầu từ thứ tư Lễ Tro và kết thúc vào ngày Thứ Tư Tuần Thánh.
Ngày nay Giáo Hội kỷ niệm thời gian Chúa ăn chay gọi là Mùa Chay, để mọi Kitô hữu theo Chúa Giêsu suy niệm về những sự cám dỗ trong thời gian 40 ngày, sự Đau Khổ khi Chúa chịu chết, Sự Chết và Sự Phục Sinh của Chúa.

- Lễ Tro thì con biết rồi, khi đi lễ Cha lấy tay chấm vào tro và ghi dấu Thánh Giá trên trán mình.
- Ủ, đúng rồi, ngày đó nhằm vào ngày thứ tư con à.
- Còn thứ tư Tuần Thánh là thứ tư nào con không biết?
- Tuần Thánh là tuần cuối của Mùa Chay, Thứ Tư tuần này kết thúc Mùa Chay, Thứ Năm tuần này là ngày mở đầu cho ba ngày cuộc Tử Nạn của Chúa Giêsu. Hôm nào tới ngày đó mẹ sẽ giảng lại cho con biết rõ hơn con nhé.
- Dạ.

- Con có biết trong Mùa Chay mình phải làm gì không?
-
- Thứ nhất, giáo dân phải ăn chay và kiêng thịt ngày Thứ Tư Lễ Tro và Thứ Sáu Tuần Thánh. Ở Mỹ Quốc thì giáo dân kiêng thịt tất cả mọi thứ sáu trong Mùa Chay, các quốc gia khác như nước Đức mình đang ở thì chỉ kiêng thịt ngày Thứ Tư Lễ Tro và Thứ Sáu Tuần Thánh mà thôi.
- Ăn chay là ăn cái gì hả mami? Suốt 40 ngày mà ăn có một "món chay" thì ớn chết!!!
- Ở ... con gái cưng ơi, chay đây là chay tịnh tâm hồn, chay tịnh thể xác. Hiện nay Giáo Hội có hai thứ chay:
- Thứ nhất là chay thánh thể: tức là không ăn và uống trước khi rước lễ một giờ đồng hồ, chỉ có thể uống nước lã hoặc uống thuốc.
- Thứ hai là ngày chay tịnh, ngày này vào ngày Lễ Tro và ngày Thứ Sáu Tuần Thánh, nghĩa là được ăn một bữa no, còn hai bữa kia thì mình ăn ít hơn bình thường vậy mà.
- Mà ăn chay là không được ăn thịt phải không mẹ?
- Đúng rồi, ăn chay bao giờ cũng kèm theo kiêng thịt, các loài vật có máu nóng như heo, bò, gà, vịt ... đều không được ăn.
- Vậy mình chỉ ăn rau trong 40 ngày hả mami?
- Mình có thể ăn cá, cua, sò, ốc là những con vật có máu lạnh cùng trứng và các thức ăn biến chế từ sữa, những thức ăn biến chế từ mỡ loài vật con ạ.
- Vậy từ Thứ Tư Lễ Tro này cả nhà mình ăn chay kiêng thịt phải không?
- Đúng thế, riêng con thì không được.
- Tại sao vậy?
- Vì con chưa đủ tuổi để kiêng thịt, con mới có chín tuổi, cái tuổi đang cần dinh dưỡng để tăng trưởng nên Giáo Hội không cho phép được ăn chay và kiêng thịt.
- Những trẻ em từ 14 tuổi trở lên mới phải kiêng thịt, và khi tới 18 tuổi tròn mới được ăn chay cho đến 60 tuổi già. Trong tuổi này những người bệnh đều được miễn cả.
- Như thế còn lâu lắm con mới được ăn chay kiêng thịt há mami.
- Dạ, rồi con có biết trong mùa Chay giáo dân làm gì nữa không?
-
- Đi nhận Bí Tích Hòa Giải, tức là đi xưng tội để Hòa Giải với Chúa và Giáo Hội cùng mọi người và thi hành việc bác ái.
- Thi hành việc bác ái là sao ạ?
- Là giúp đỡ người nghèo khó, kẻ túng đói, thăm những người già, cô đơn, người bệnh v.v... xin lỗi những người mình đã làm cho họ buồn phiền về tinh thần hay thiệt thòi về vật chất v.v... nhưng phải nhớ làm việc đó với tình thương yêu...
- Con biết rồi, cứ mỗi lần con đi dự Lễ Tro thì con nhận được một cái hộp giấy để bỏ tiền giúp trẻ em nghèo ở thế giới thứ ba.
- Con gái của mẹ giỏi quá.
- Rồi còn làm gì nữa không mẹ?
- Trong Mùa Chay giáo dân năng cầu nguyện hơn, họ tổ chức các nhóm để suy ngẫm cuộc tử nạn của Chúa, tham dự những cuộc tĩnh tâm, cấm phòng ... để dọn dẹp tâm hồn cho trong sáng mà đón Chúa Phục Sinh. Có những họ đạo tổ chức ngắm Sự Thương Khó và viếng Đàng Thánh Giá v.v...
- Như vậy còn có mùa gì nữa không Mami?
- Ngoài Mùa Chay còn có Mùa Phục Sinh, Mùa Giáng Sinh v.v...
- Phục Sinh và Giáng Sinh thì vui quá há Mami ! ..
- Đúng rồi, ở tuổi của con thì mùa gì cũng sung sướng cả.

Vy Sao

Thiên Chúa và con người

Thiện Kim

Thiên Chúa là màu trắng
người khoe khoang ngàn sắc
Thiên Chúa đơn sơ giản dị
người cầu kỳ khó hiểu
Thiên Chúa nói tiếng chân thật
người văn hoa môi miệng

Thiên Chúa là Tình Thương
người thường hay ghen ghét
Thiên Chúa nhún nhường khiêm nhu
người kiêu sang hãnh diện
Thiên Chúa dịu dàng nhân nại
người nóng nảy mê cuồng
Thiên Chúa muôn ngàn nhịn nhục
người tự ái vô ngần
Thiên Chúa chan hòa rộng lượng
người ích kỷ hẹp hòi
Thiên Chúa khoan dung tha thứ
người nhỏ nhen, kết tội

Thiên Chúa gom công bằng
người góp thiên vị rẽ chia
Thiên Chúa nghe và hiểu
người chỉ thấy và tưởng tượng
Thiên Chúa tin tưởng
người hoài nghi
Thiên Chúa ghi nhớ
người vô tình mau quên

Thiên Chúa xa mà gần
người thật gần mà lại xa
Thiên Chúa thu mình bé nhỏ
người thổi phồng thật cao
Thiên Chúa bước trên đường sỏi đá
người nhón nhén nhung lụa lót chân
Thiên Chúa giải quyết việc lớn
người vòng vo chuyện nhỏ

Thiên Chúa cao cả vô bờ
người trong khung thấp hèn

Quang Đức Ai

(đoản văn của Nguyễn)

Hồi còn đi học, sống trong gia đình, tôi cứ đinh ninh mẹ tôi là một người không biết xủ dụng tiền bạc cho đúng chỗ. Có mấy luống hoa mà mẹ tôi cứ thuê một chị người làm đến làm cỏ và tưới cây hoai, tên chị là chị Tu, góa chồng, sống rất nghèo khổ với đứa con nhỏ chưa tới tuổi đi học. Sáng chị cấp nón bông con đến, chiều cấp nón bông con về, thế nào cũng có một bọc quà cho đứa bé, khi thì cái áo, cái quần, khi thì tấm bánh, gói kẹo v.v... Vườn nhổ hết cỏ, mẹ tôi lại sai chị sới đất, rồi trồng thú hoa khác v.v... mặc dầu hoa chưa đến độ phải trồng thú khác... khi hết việc ngoài vườn, mẹ tôi lại sai chị làm việc lật vật trong nhà, những việc đó đã có chị người làm ở luôn trong nhà bao thầu hết, đâu đó cũng sạch bóng. Có khi chỉ một bộ lu đồng và cái bàn thờ mà tôi thấy chị ta lau mất hai ba ngày trời. Xong mẹ tôi lại sai chị quét tước sân trước sân sau, sửa hàng rào v.v... mặc dầu cái hàng rào đó nó chưa đến thời kỳ phải sửa, sân thì lúc nào cũng sạch láng rồi. Còn thật nhiều thời giờ rảnh thì chị ngồi nhổ tóc sâu cho mẹ tôi và tỉ tê chuyện nhỏ chuyện to với mẹ tôi suốt buổi.

Nhiều lần tôi có ngổ ý với mẹ, mẹ cứ thuê chị ấy làm những việc vô ích mà tốn tiền. Mẹ tôi lại gắt, trẻ con biết gì. Tôi im im nhưng trong bụng nghĩ cũng tung túc và ghét chị Tu ra mặt. Mỗi khi thấy bóng tôi đi học về là chị vội kiếm việc gì làm cho nhanh, hay vội vã dắt con ra giếng lấy nước v.v...

Sau này, mẹ tôi mới cắt nghĩa cho chúng tôi biết, mẹ tôi làm thế để giúp chị có tiền nuôi con vì thấy chị nghèo khổ quá, và để chị có công ăn việc làm thì khỏi bị sa ngã...thân đàn bà trẻ góa buạ. Giúp người mà không để cho họ biết là mình giúp họ thì mới tốt, các con à. Từ đó trở đi tôi học được bài học quý giá nơi mẹ tôi, "làm việc nghĩa tay phải thì đừng cho tay trái biết".

Đo lường khả năng nhận định Thánh Ý Chúa

Julian Elizalde SJ.

Làm sao tôi biết Thánh Ý Chúa về tôi?
Người khôn ngoan trong nước Chúa xây dựng nhà mình trên tảng đá.
Đó là những kẻ tìm Thánh Ý Chúa và đem ra thực hiện. Vô phúc cho kẻ tưởng rằng đang phục vụ Thiên Chúa và dấn thân hoạt động trong rất nhiều sinh hoạt tông đồ của cộng đoàn, nhưng thiếu nền móng. Hoặc có nền móng bằng "cát". Chúng ta phải xây "nhà" một cách cẩn thận, khôn ngoan liên tục.

1/ Nền móng vững chắc là được Thánh Thần Chúa viết **lề luật** Ngài trong tâm hồn. Khi chính chúng ta phân biệt hành động tốt và hành động xấu, đúng và sai. Khi chúng ta thực sự mong muốn, do ý mình, sống ngay thẳng, với tâm hồn thanh sạch và hiền lành. Khi chúng ta không ngại biện để tiếp tục thoả mãn những tham vọng hay ý muốn bất chính của mình.

Chẳng hạn: - Khi sẵn sàng bị thiệt hại lớn về tiền bạc chứ không chịu làm ăn một cách bất chính, gian dối.

- Khi chúng ta cố gắng giữ mình thanh sạch ngay trong tư tưởng, với chính mình cũng như với người khác.

2/ Lầu một được xây trên nền móng trong khi **lề luật** Thiên Chúa được ăn sâu trong tâm hồn chúng ta, rồi ngoài ra, vì thương yêu Ngài ngày càng tha thiết, chúng ta nhận thấy những tham vọng hay yếu đuối cá nhân muốn lèo lái chúng ta, mặc dầu lời nói hay hành động chưa hẳn là sai lầm, bất chính. Đây là trường hợp chúng ta hoạt động cho tha nhân, làm việc tông đồ, nhưng cách hoạt động, cách ăn nói là do tham vọng, sở thích hay nỗi sợ hãi của riêng mình. Chúng ta biết tìm Thánh Ý Chúa khi chúng ta nhận ra các ẩn ý đó, biết từ bỏ, mong muốn phục vụ

Thiên Chúa trên hết mọi sự và được bình tâm nhìn lại và nhận định, chúng ta phải làm gì nói gì theo Thánh Thần Chúa

Chẳng hạn: - Trước khi sửa phạt con cái, đàm em, kể làm việc với mình, chúng ta bình tĩnh từ bỏ mọi tự ái, ích lợi và ý muốn riêng, để mở lòng cho Đức Khôn Ngoan và Sức Lực Chúa.

- Khi có một cuộc xung đột, phe phái trong đoàn thể mình, chúng ta để Thiên Chúa tẩy sạch tâm hồn, không thiên vị về phe nào cả, để tìm ánh sáng và những tác động Chúa Thánh Thần.

- Khi chúng ta phải quyết định ngành học, người chúng ta muốn cưới, cách chúng ta xử dụng ngày nghỉ... chúng ta biết nhìn nhận các ẩn ý, tham vọng, sở thích riêng để từ bỏ và tìm Thánh Ý Chúa.

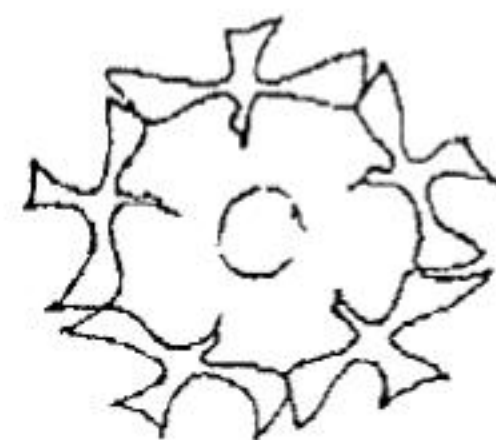
3/ Lầu trên được xây dựng trên lầu một và trên nền móng vững chắc. Ngoài ra, tình yêu Chúa đang thuyết phục chúng ta đến nỗi chúng ta mong muốn chia sẻ những khổ đau, sỉ nhục của Ngài. Chúng ta muốn chết cho chính mình. Do đó chúng ta sẵn sàng gặp những nghịch cảnh, thất bại, hiểu lầm không phải do tội lỗi ai và cũng chẳng làm hại cho vinh quang Thiên Chúa và các sinh hoạt phục vụ tha nhân. Biết rằng, sức toàn năng của Thiên Chúa hiện diện trong sự yếu đuối của chúng ta, nên chúng ta không còn tránh những cơ hội bị người ta cười, thất bại, bị mắc cở, bởi vì chính lúc đó, chúng ta biết đặt niềm tin và hy vọng nơi Thiên Chúa.

Chẳng hạn: - Chấp nhận phụ trách một phiên họp nhóm, một đề tài thuyết trình, mặc dầu mình vốn nhút nhát, khuyến khích anh em giữ tỉnh lặng trong linh thao, mặc dầu đa số chưa nhận thấy Chúa, hướng dẫn một cách đơn sơ, ngắn gọn... để Thiên Chúa hoạt động trong tâm hồn các anh em.

- Sẵn sàng bị người khác phê bình những khuyết điểm cá nhân hoặc về phong trào không mang thiệt hại đến ai. Ngược lại, có thể giúp chúng ta sửa lại và đổi mới tinh thần hay phục vụ tha nhân.

- Khi bị bệnh tật, thấy mình bất lực, hoặc kẹt trong một nghịch cảnh bất khả kháng, biết ôm thánh giá vào lòng và lấy làm điểm phúc vì chúng ta có thể chia sẻ những đau khổ với Chúa và đóng góp cho công cuộc Cứu Chuộc nhân loại. (Báo Đồng Hành)

Chúng tỏ tình yêu

Tình yêu
bắt đầu từ gia đình
Nếu chúng ta
không yêu thương lẫn nhau,
những người chúng ta nhìn thấy
trong hai mươi bốn tiếng đồng hồ,
làm sao chúng ta
lại có thể yêu thương
những người
chúng ta chỉ nhìn thấy một lần.

Chúng ta có thể
diễn tả tình yêu
bằng những suy tư,
bằng lòng nhân ái,
bằng chia sẻ niềm vui,
bằng trao cho nhau một nụ cười...
qua những công việc nhỏ bé
thường ngày.

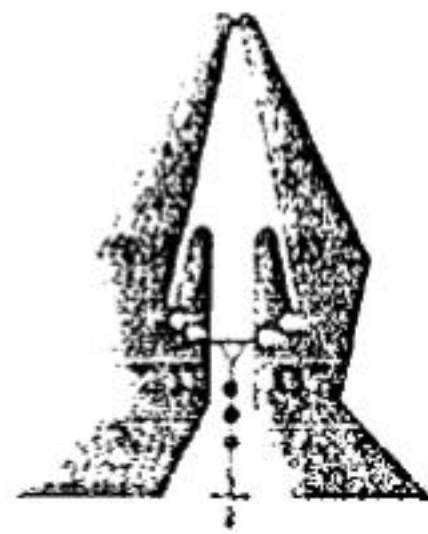
Một em bé
không có gì khó khăn
để yêu thương,
cũng chẳng có gì trở ngại
lúc mến yêu.

Và
chính vì thế,
Chúa Giêsu đã nói:
"Nếu các con không trở nên giống những trẻ bé nhỏ này..."

Lời Mẹ Teresa

Phương cách cầu nguyện

@ Bạn phải bắt nguồn từ những sự kiện thật, rút ra trong Kinh Thánh mà Cha Linh Hướng đã trình bày và hãy xin Ánh Sáng của Thiên Chúa soi ngỏ các đề tài ấy, hầu có thể phản ánh lại và đem áp dụng cho chính bản thân.

@ Muốn tìm ánh sáng và nghị lực trong tâm hồn, bạn cần cảm mến sâu xa hơn và nhiều hơn là hiểu biết nhiều đề tài mới lạ.

@ Trước giờ suy niệm, bạn để dành một khoảng thời gian với mục đích dâng hiến tâm hồn lên Thiên Chúa.

Bạn không nên tìm những cảm xúc hay an ủi thiêng liêng cho bằng đẹp lòng Chúa với tất cả tư tưởng, hành động và tất cả cố gắng của bạn.

@ Khi bạn suy hay chiêm niệm một biến cố xảy ra trong cuộc sống Chúa Kitô, bạn nên hình dung các nhân vật và đặt mình vào cảnh đó, nghe lời họ nói, quan sát những hành động họ làm.

@ Bạn hãy hồi tưởng lại những lời của Cha Linh Hướng hay những điểm chính yếu trong Kinh Thánh mà áp dụng cá biệt nơi bạn.

@ Bạn đem áp dụng các điểm chính yếu trên cho chính bản thân: Tôi đã thực hiện điểm này chưa? Tôi có thuận ý điểm ấy không? Hậu quả cụ thể cuộc sống của tôi như thế nào khi những điểm ấy là thật? Tôi làm gì với những điểm ấy.v.v...

@ Dùng sự tác động của tâm hồn cùng mọi cảm hứng để hoạch định những gì bạn muốn thực hiện trong tương lai, và chia sẻ tâm tình ấy đối với Chúa cách đơn sơ.

@ Bạn hãy tâm sự với Chúa như một người bạn tâm sự với một người bạn chí thân của

mình, hay như một người con tâm sự với cha mẹ: phơi ngỏ mọi tâm trạng, hỏi ý kiến về các tâm trạng đó; cầu xin cho được sức mạnh để thực hiện kế hoạch.v.v...

@ Không thay đổi tư thế quỳ gối hay ngồi khi bạn cảm thấy thích hợp lúc cầu nguyện.

@ Tìm được ánh sáng hay ý nghĩa ở một điểm sâu xa nào trong lúc suy niệm, bạn hãy dừng lại nơi đó.

@ Không nên nóng lòng hay trông qua hết mọi đề tài cho đầy đủ.

(CA NGUYỄN LINH THAO)

Đồng Hành

Xin giới thiệu đến quý vị 'Báo Đồng Hành', tờ liên lạc linh thao, một tờ báo đơn sơ nhưng nội dung dồi dào, súc tích... giúp nuôi dưỡng tình yêu Thiên Chúa trong tâm hồn chúng ta luôn nồng nàn, sống động. Tờ Đồng Hành không ấn định giá bán. Góp nuôi Đồng Hành xin quý vị gửi về:

Đồng Hành
1202 rue de Bleury
Montréal, PQ H3B - 3j3
CANADA

Con là con Thiên Chúa

(viết cho bé Bee Wee và bé Bú Bù, con của mẹ)

Một tuần qua rồi tôi cứ lặng lẽ cầu nguyện xin Chúa cho đủ khôn ngoan và bình an để giải thích cho các con biết về bệnh trạng của tôi mà không làm các con sợ. Bé B. Wee, 8 tuổi, bé Bú Bù 3 tuổi, các cháu còn nhỏ quá, làm sao hiểu được sự chết và sự sống.

Sáng nay, tôi ngồi ngắm các con ăn sáng. Bé Bú Bù vừa ăn vừa hát vu vơ: "Mẹ ơi, mẹ đi đâu, mẹ đừng đi lâu...." Bú Bù rất thích và có khiếu về nhạc, hay tự đặt bài hát và hát vu vơ một mình. Bé Bee Wee vẫn hay loay hoay nhúc nhích, vừa ăn vừa múa máy tay chân chơi. Bỗng nhiên, B. W. nhìn vội vào mắt mẹ, rồi hỏi: "Mẹ có biết chết là gì không?"

Mẹ: "Không, con có biết không?"

Bee Wee: "Người ta sẽ "dig a hole", bỏ mẹ xuống rồi bỏ đất lên, che mẹ lại, con không thấy mẹ được."

Mắt tôi đã đầy ứa nước mắt, giọng nghẹn ngào, nhưng tôi biết mình phải cố gắng bình tĩnh để con có dịp bày tỏ ...

Tôi hỏi: "Con có sợ không?"

Bee Wee nhìn thẳng vào mắt tôi, ngập ngừng một chút, rồi với giọng xác quyết trả lời tôi:

"Mẹ sẽ lên trời ở với Chúa mà. Mẹ nhớ con, mẹ đừng khóc nhiều nhe. Con cũng

lên trời với mẹ nhưng mẹ đợi con khi con 36 tuổi đã".

Mẹ: "Sao mẹ phải đợi con 36 tuổi?"

Bee Wee trả lời không một chút ngập ngừng như bé đã suy nghĩ và có cách giải quyết dứt khoát: "Khi đó con cao bằng ba, con mới đi làm take care Bú Bù được. Mẹ đừng sợ Bú Bù bad boy."

Mẹ: "B. Wee giỏi quá, con biết thương mẹ thương em."

Tôi cất tiếng cười dòn. Mắt B. Wee rực sáng vì hân diện làm mẹ vui. Bú Bù ráng vờn cổ hát to hơn để lấy điểm với mẹ vì biết mẹ rất thích nghe mình hát.

Lời của con thơ sưởi ấm lòng tôi như một Tin Mừng trong thử thách khó khăn. Lòng tôi êm dịu, bình an và phó thác.

Tôi biết không phải chóng tôi đã dạy các con điều đó. Có lẽ B. Wee đã nghe điều đó trong lớp giáo lý ở cộng đoàn và chính Chúa Thánh Thần đã ghi khắc vào tâm khảm đơn sơ của con nhỏ.

Tôi tạ ơn Chúa Thánh Thần làm việc trong giáo hội, trong lời giảng dạy của các sơ

Tôi ngợi khen Chúa Giêsu, là thầy giáo tuyệt vời, là Thầy dạy chân lý cho tôi, cho các sơ, cho các con tôi và mọi người trong giáo hội. Con tôi đã nâng đỡ tôi qua sự thật của Ngài là: "Tôi thuộc về Ngài và sự chết là trở về với Ngài."

Tôi không biết mình sẽ sống lâu hay chết sớm, nhưng tôi rất yên tâm vì bé Wee không những thừa kế nét mặt, sống mũi, làn môi và trái tim hay thương cảm của mẹ, Bé Wee sẽ thừa kế mọi ân sủng và tình thương mà Chúa Thánh Thần đã dạy, đã nâng đỡ, đã thương yêu suốt đời tôi.

Bee Wee, con sẽ lớn khôn trong ân sủng của Ngài. Mẹ tạ ơn và ngợi khen Thiên Chúa vì con.

Mẹ,

Thi An (Ca)

(Báo Đồng Hành)

Lời kêu gọi "sám hối" của các tiên tri

(Schalom 6/94)

Joel (2, 12-18) : "Bấy giờ Chúa phán: "Các người hãy thật lòng trở về với Ta trong chay tịnh, nước mắt và than vãn. Hãy xé tâm hồn, chứ đừng xé áo các người. Hãy trở về với Chúa là Thiên Chúa các người vì Ngài nhân lành và từ bi, nhân nại, giàu lòng thương xót... Hãy kêu lên: Lạy Chúa, xin thương xót dân Chúa... Chúa đã tha thứ cho dân Ngài".

Isaia (58, 1-14): "Các người ăn chay trong sự cãi vã, ẩu đả và đánh nhau hung tợn... Ăn chay như ta mong muốn là hủy bỏ xiềng xích bất công, tháo gỡ ách nặng, trả tự do cho kẻ áp bức, dẹp bỏ mọi gánh nặng, chia sẻ cơm bánh cho kẻ đói, tiếp rước những kẻ phu lưu bạt không nhà, cho kẻ trần truồng áo mặc. Nếu người loại bỏ khỏi tâm hồn sự đàn áp, cử chỉ đe dọa và những lời hiểm độc, khi người hết lòng quảng đại với người đói khát làm cho tâm hồn đau khổ được thư thái, thì sự sáng của người xuất hiện trong tối tăm".

Jona (3, 1-10): "Còn 40 ngày nữa, Ninivê sẽ hủy bỏ, dân thành tin tưởng nơi Thiên Chúa, củng cố việc ăn chay, mặc áo nhặm. Vua ra sắc lệnh: phải kêu to lên cùng Chúa và phải cải thiện đời sống. Biết đâu Chúa sẽ đổi ý và tha thứ chúng ta khỏi chết". Và Chúa đã tha cho họ.

Ezechiel (18, 21-28): "Nếu kẻ gian ác ăn năn, sám hối mọi tội nó phạm, tuân giữ mọi giới răn của Ta và thực thi công bình chính trực, nó sẽ sống chứ không phải chết".

Daniel (9, 4-10): "Chúng tôi đã phạm tội và làm điều gian ác, chúng tôi đã làm điều bất chính và phản bội, chúng tôi đã bỏ các giới

răn và lề luật Chúa, chúng tôi đã không nghe lời các tiên tri tôi tớ Chúa. Lạy Chúa, điều dành cho chúng tôi, các vua chúa, thủ lãnh, cha ông chúng tôi là phải chịu hổ mặt; vì đã phạm tội. Lòng từ bi và tha thứ thuộc về Chúa là Thiên Chúa chúng tôi, vì chúng tôi phản bội cùng Chúa".

Isaia (10, 16-20): "Hãy lắng tai nghe lề luật Thiên Chúa. Hãy tắm rửa, hãy thanh tẩy, hãy dẹp khỏi mặt Ta các tư tưởng xấu xa, đừng làm điều xấu nữa, hãy làm điều lành, hãy tìm kiếm công lý, hãy cứu giúp kẻ bị áp bức, hãy xét xử công bằng cho những trẻ mồ côi và bệnh vực người góa bụa!".

Jeremia (17, 5-10): "Khốn thay cho kẻ tin tưởng người đời, họ nương tựa vào sức mạnh của con người, còn tâm hồn họ sống xa Chúa. Họ như cỏ cây trong hoang địa, họ ở nơi khô cháy trong hoang địa, vùng đất mặn không người ở. Phúc cho người tin tưởng vào Thiên Chúa và Thiên Chúa sẽ là niềm hy vọng của họ. Họ sẽ như cây trồng bên bờ suối, cây đó đâm rễ vào nơi ẩm ướt, không sợ gì khi mùa hè đến, lá vẫn xanh tươi, không lo ngại gì khi nắng hạn, mà vẫn sinh hoa kết quả luôn".

Micha (7, 14-15. 18-20): "Có Chúa nào giống như Chúa là Đấng dẹp tan mọi bất công và tha thứ mọi tội lỗi của kẻ sống sót thuộc về Chúa? Chúa không giữ mãi cơn thịnh nộ của mình, vì Chúa ưa thích lòng từ bi, Chúa còn thương xót chúng tôi, còn đầy đập những bất công của chúng tôi dưới chân Chúa và ném mọi tội lỗi chúng tôi xuống đáy biển".

Daniel (3, 25. 34-43): "Xin đừng hủy bỏ lời giao ước của Chúa, xin chớ cất lòng từ bi Chúa khỏi chúng tôi. Chúng tôi đã trở nên yếu hèn hơn mọi dân tộc và hôm nay, vì tội lỗi chúng tôi, chúng tôi bị nhục nhã ở khắp mọi nơi... Với tâm hồn sám hối và tâm hồn khiêm tốn, chúng tôi xin Chúa chấp nhận... Xin đừng để chúng tôi phải hổ thẹn, xin hãy đối xử với chúng tôi theo lòng nhân hậu và lòng từ bi sung mãn của Chúa".

Tâm Tình

Linh Thao

Lạy Chúa, con đi dự linh thao lần này nữa là lần thứ ba rồi, mà cũng chỉ có ba ngày chứ chưa được dự khóa 5 ngày để hiểu thêm và đào sâu đức tin của mình. Lần này cha linh hướng cũng là Cha Michael Nguyễn Thế Minh nữa ... cũng nghe cha thuyết giảng trong Lịch Sử Cứu Độ của Chúa Giêsu. Nghe hoài rồi mà con không hề thấy nhàm chán, thế mới lạ ...

Con tự nghĩ, mỗi năm mình đi dự tĩnh tâm một lần, là mình đến thăm bác sĩ linh hồn một lần đây. Kể ra, mỗi năm chỉ một lần thăm bác sĩ thì hơi ít, phải không Chúa?

Có người con nhìn thấy thân xác họ khoẻ mạnh lắm, thế mà họ cứ nói họ bệnh này bệnh nọ hoài và cứ tìm đến bác sĩ hoài .. thế mà chẳng khi nào con thấy họ đi thăm ông bác sĩ linh hồn chi cả. Chắc họ tìm đến bác sĩ linh hồn thì thể xác họ cũng hết bệnh Chúa nhỉ?

Ấy, con lại mắc vào cái bệnh xoi mói người khác rồi. Chúa tha tội cho con nhé! Con hứa là không xoi mói xét đoán ai nữa cả. Chúa đã chẳng dạy: "Người là ai mà dám xét đoán nó, nó đứng hay ngã là do chủ nó" cơ mà.

Thăm bác sĩ xong, lại được sống êm đềm trong tình thương của Chúa mấy ngày nữa, con hạnh phúc vô vàn. Con nhớ, hình như Chúa có nói: "Thời giờ ở với Ngài quan trọng hơn là thời giờ làm việc cho Ngài" mà, phải không Chúa? Chúa nói câu này với chị em Martha và Maria thì phải...??

Lần tĩnh tâm vừa rồi, nhắm vào tháng năm,

Linh Thao Niederviehbach

trời thật đẹp, ấm áp, buổi chiều có nắng vàng trải khắp những khoảng sân cỏ xanh mướt, chúng con đi dạo trên đó và đã tận hưởng tất cả những vẻ đẹp thiên nhiên mà Chúa đã ban cho, hít thở căng buồng phổi không khí tươi mát... ướp mùi nhựa thông và mùi cỏ mới cắt...cùng ngẫm suy Lời Chúa thật sốt sắng...

Dư âm của những ngày đó còn tiềm tàng mãi mãi trong hồn con, và đã giúp con tập biết hy sinh cho người khác, chứ không còn ích kỷ, chỉ biết sống và nghĩ cho mình. Cũng giúp con biết mở lòng ra với mọi người, chứ không còn bo bo với cái vỏ ốc cứng cáp bao quanh con nữa.

Các anh chị tổ chức cứ khuyến khích con hoài, nên ghi lại những cảm nghĩ của mình trong những lần tĩnh tâm. Thì đây chính là tâm sự của con với Chúa. Năm nay, con lại theo chân các anh chị ấy lên ở với Chúa ba ngày Chúa nhé, Chúa có bằng lòng con không?

Con,
Nguyễn

Phong trào kế hoạch nhỏ

Trong nhiều nước trên thế giới,
Thiếu nhi có phong trào kế hoạch nhỏ.

Các em thu nhặt sắt vụn, giấy vụn, mảnh thủy tinh, v.v... và máy móc chế biến thành nguyên liệu giá trị.

Mặc dầu đã lớn tuổi, phong trào kế hoạch nhỏ vẫn mời gọi con.

Mục đích còn rộng hơn nữa, đó là:

mảnh vụn thời gian,

là quét nhà, lau bàn,

là tươi cười với mọi người,

là giúp bạn xí nghiệp một tay,

là đỡ cụ già lên xe buýt,

là tiết kiệm điện nước,

là nhẹ nhàng tránh ồn ào...

Với là lửa tình thương, con sẽ chế biến nó sạch, hết hoen rỉ, và ở nơi con, sẽ trở thành một xã hội nhỏ vui tươi, đáng sống.

(trích "Cầu Nguyện" của Đức Cha Nguyễn Văn Thuận)

Đi Tìm Chúa ...

có nên chăng?

Đó là một câu hỏi dành cho tất cả những người có niềm tin vào Thiên Chúa, hay nói đúng hơn, cho mọi người con của Cha trên trời.

Nhưng đi tìm Chúa có ích lợi gì cho con người ngày nay hay không? Những con người đang sống trong một xã hội mà văn minh phát triển với tốc độ khủng khiếp. Trong xã hội này, con người trở nên sống vội vã, hấp tấp, xôn xao với đủ mọi thứ lo lắng: hăng xướng, tiền bạc, danh vọng, hưởng thụ ...

Đi tìm Chúa Có nên chăng?

Cuộc đời của anh Charle de Foucaul, người anh cả của các anh chị Tiểu Đệ và Tiểu Muội sẽ làm sáng tỏ điều này.

Charle de Foucaul mồ côi cha mẹ từ lúc lên sáu tuổi, anh được người dì dạy dỗ, nhưng anh vẫn cảm thấy thiếu thốn và anh lấp sự trống rỗng trong tâm hồn bằng các sách báo nhảm nhí. Khi lên mười tám, anh vào quân đội, trở thành một viên thiếu úy. Quãng đời lính chiến của anh là những chuỗi ngày đầy xa hoa truy lạc. Anh tổ chức các cuộc nhậu nhẹt, đình đám một cách điên dại: nhưng ..." giữa những buổi liên hoan đó, tôi cảm thấy chán nản, buồn phiền... Tôi như người sống với ngọn lửa cuối cùng của đức tin đã tắt lịm". Và trong chính lúc đó Chúa đã ngỏ lời với anh. Năm 23 tuổi anh thực hiện cuộc thám hiểm nước Maroc. Trong cuộc thám hiểm này, anh đã nhận ra Thiên Chúa qua cử chỉ sùng đạo và lòng thờ kính Chúa của các anh em Hồi Giáo, Do Thái Giáo. "Nhìn thấy nơi họ một đức tin sống động cùng sự liên li kết hiệp với Chúa, tôi cảm thấy có một cái gì cao cả và chân thật hơn là các bạn tâm trần thế".

Từ đó, với tất cả sự khao khát của tâm hồn, anh bắt đầu một "cuộc thám hiểm mới" đi tìm gặp Thiên chúa. "Lạy chúa,

nếu Chúa hiện hữu thì xin cho con được biết Chúa". Khi gặp được chúa, anh đã thốt lên: "Ôi! ngày có phúc, ngày ân sủng!!! Từ đó, đời con là một chuỗi ân phúc". Và "lúc mà tôi đã tin là có một Thiên Chúa, là lúc tôi hiểu rằng, tôi không thể làm cách nào hơn là chỉ sống cho một mình Ngài thôi".

Cuộc tìm kiếm Thiên Chúa thực là một cuộc tìm kiếm ngọc quý, và người ta chỉ tìm thấy được báu vật đó, khi người ta dám thoát ly tất cả, cùng đi tìm với tất cả thiện chí, vì "Ai tìm thì sẽ gặp, ai gõ thì sẽ mở".

Thánh Y-Nhã, một tay kiếm của một vị vua trần thế với một quãng đời phiêu bạt. Cuối cùng Ngài được Thiên Chúa ngỏ lời nên Ngài đã từ bỏ tất cả, dâng thanh kiếm Hiệp Sĩ cho Mẹ Maria để quyết tâm đi tìm gặp Thiên Chúa và Ngài đã gặp.

Thánh Nữ Maria Magdalena, trước kia là một cô gái ăn sương, bị coi là con người ô uế, đã bị gạt bỏ ra ngoài cộng đồng xã hội. Dù biết thân phận tội lỗi của mình, nàng vẫn tìm đến Chúa Giêsu với tất cả lòng thành, nàng thống hối tội lỗi, nàng quỳ xuống bên Chúa mà khóc; rồi với sự kính trọng, nàng đã ngợi khen và phụng sự Chúa qua cử chỉ của người Do Thái: lấy tóc lau chân Chúa, hôn chân Chúa và súc đầu vào chân Chúa. Cuối cùng Chúa đã trở nên nguồn an ủi dịu ngọt của Thánh Nữ.

Một hình ảnh khác, Giakêu là một người thu thuế, đã gian lận trong việc thu thuế. Nhưng đời sống và lời rao giảng của Chúa Giêsu đã thấm thía vào cõi lòng của ông. Ông quyết định tìm gặp Ngài. Trong sự tìm kiếm Chúa, ông đã có một sáng kiến thật đơn sơ, leo lên cây sung để có thể

nhìn thấy một ông Giêsu bằng xương bằng thịt đang được người ta đón rước tung hô, chỉ vì ông lùn quá và đám đông xung quanh Chúa đã che khuất tầm mắt của ông. Sự ao ước của Ông được toại nguyện, Chúa đã đến với Ông, về nhà ông dùng cơm với ông và giúp ông đã trở nên người công chính.

Những hình ảnh trên đủ để chúng ta hiểu rằng, đi tìm Chúa thực là cần thiết. Tuy nhiên, Chúa có sẵn sàng tỏ hiện để ta tìm gặp không?

Trong bữa tiệc ở nhà Lêvi, có các môn đệ Chúa Giêsu, các đồng nghiệp của Lêvi và Chúa Giêsu. Khi các người biệt phái thấy Chúa Giêsu ngồi ăn như thế, đã hỏi các môn đệ của Ngài: "Tại sao ông ấy lại ngồi ăn với quân thu thuế và kẻ tội lỗi" Chúa Giêsu nghe được và trả lời: "Người khỏe mạnh không cần đến bác sĩ, mà là người đau ốm. Ta không đến để kêu gọi kẻ công chính mà là những người tội lỗi". (Mc. 2, 15 - 17)

Câu nói của Chúa Giêsu xác định rằng, Thiên Chúa với tình yêu vô biên của mình, Ngài đã đến với nhân loại, sẵn sàng tỏ lòng với những ai thật tâm tìm kiếm Ngài.

Như vậy, về phần Thiên Chúa thì đã rõ. Còn về phía loài người, họ có sáng suốt, khôn ngoan để nhận biết được "À, tôi là một người đau yếu và thiếu thốn, tôi cần phải đi tìm thầy thuốc".

Tóm lại, có hai vị thế để chọn lựa. Vị thế của người biệt phái, những con người tự phụ, cho rằng mình đã khỏe mạnh, không cần thầy thuốc. Vị thế của Charle de Foucaul, Thánh Y-Nhã, Thánh Maria Magdalena và Giakêu..., những con người dù có danh vọng chức tước (Thánh Y-Nhã), có đời sống vật chất đầy đủ (Giakêu) hoặc rơi vào vũng lầy tội lỗi (Maria Magdalena) họ đều cần đến Thiên Chúa. Vì nếu có mọi sự mà thiếu vắng Thiên Chúa là thiếu vắng tất cả.

Thiết nghĩ rằng, hai vị thế trên sẽ được chọn lựa cách đúng đắn. Vì con người với thân phận xác phàm tội lỗi, yếu đuối... ai lại không cần đến thầy thuốc

"Hãy đến với Ta, hết thảy những ai lao đao và vác nặng, Ta sẽ cho nghỉ ngơi lại sức. Hãy mang lấy ách của Ta vào mình, hãy thụ giáo với Ta, vì Ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng, và các ngươi sẽ tìm thấy sự nghỉ ngơi cho tâm hồn. Vì chung ách của Ta thì êm ái, và gánh của Ta lại nhẹ nhàng". (Mt. 11, 28 - 30)

Nguyễn Ngọc Thế

Thơ

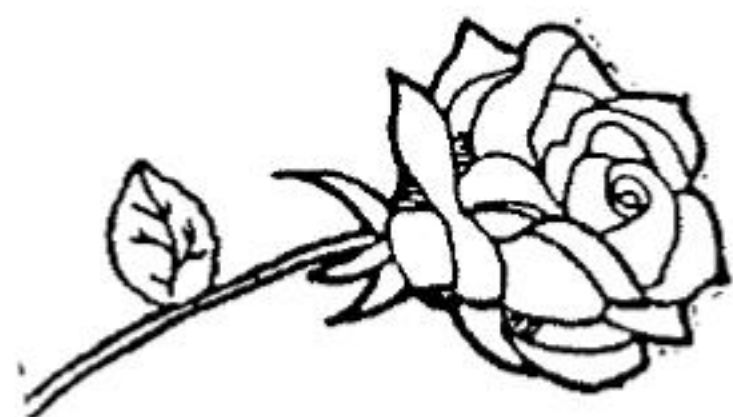
Xuân tha hương

Lắng nghe có tiếng Xuân về,
êm du như thể sáo diều chiều quê,
Xa nhà sống kiếp phiêu lưu,
u buồn cảnh cũ, bao nhiêu nỗi niềm,
Âm thầm giọt lệ sầu riêng,
nhớ quê, giây phút linh thiêng nguyện cầu:
Mai này hết mọi khổ đau,
Âm ầm chống cộng, đương đầu toàn dân,
Nhà nhà sum họp kang an,
Dựng xây hạnh phúc, thanh nhàn ấm no!

Xuân Giáp Tuất 94

Đam Minh Trương

(Kính tặng Cha Lê Xuân Màng với lòng tri ân đặc biệt. Mến tặng quý bạn đồng cảnh ngộ đang mong chờ "mùa Xuân nào ta về")

Con gái nhỏ

Con gái nhỏ
bầu bĩnh
mãng tơ
cặp mắt mắt sáng lung linh
nổi ước mơ của mẹ
chiếc miệng thật xinh xinh
môi chúm chím nụ cười
đẹp như hoa hàm tiếu
ngây thơ
trong sáng
niềm hy vọng của cha.

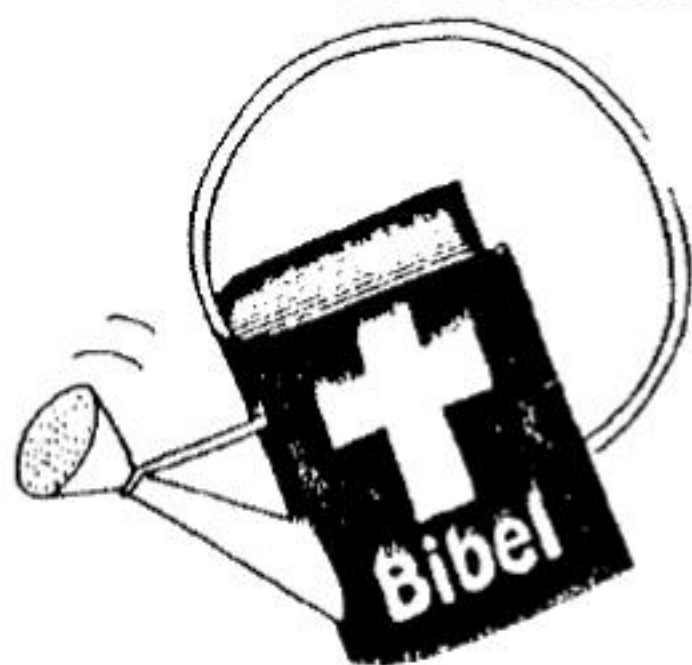
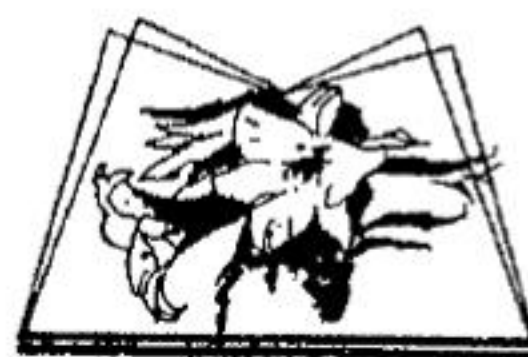
Ôi... con trẻ
thiên thần
tinh tuyền
trong sáng
.....
như vạt nắng đầu ngày

Con gái nhỏ
ấm đầu,
sổ mũi
nỗi lo trong hồn mẹ
nỗi sầu trong lòng cha.

Tại sao

Thánh Kinh

quan trọng đối với tôi???

Johannes Rau

(Thủ Tướng Tiểu bang Nordrhein Westfalen)

Có một điều làm cho tôi rất là rung động vì KHÔNG CỐ GÌ NGĂN CÁCH ĐƯỢC LOÀI NGƯỜI VÀ TÌNH YÊU CỦA CHÚA CHO NHÂN LOẠI.

Chúng ta có thể yếu đuối, nghi ngờ tình yêu, hoặc nghi ngờ sự trung thành với Chúa.

Sự lo sợ đó sẽ bị đánh tan khi người ta được biết rằng Chúa rất thương yêu ta và luôn phù trợ ta.

Đời sống chúng ta sẽ có một căn bản rất vững chắc khi chúng ta được hiểu rằng: "Tình yêu Chúa bao trùm lấy chúng ta trong đời sống bây giờ và mai sau."

Hans Dieter Hüsch

(người diễn kịch châm biếm)

Thánh Kinh đối với tôi cần thiết như bữa ăn hàng ngày. Sống lời Thánh Kinh có nghĩa là sống gần Chúa, nếu không muốn nói là sát cạnh Chúa.

Chúa như người bạn cho tôi sự che chở và tin tưởng; làm cho tôi thấy gần gũi hơn, mạnh dạn hơn và được an ủi hơn về vấn đề sống và chết.

Thánh Kinh không phải chỉ là cuốn sách chỉ đọc sơ rồi bày trong tủ kính. Đó là một tác phẩm của mọi tác phẩm, vượt thời gian và không bị giới hạn hoàn cảnh.

Thánh Kinh tuy cổ xưa nhưng rất tiến bộ, tuy bảo thủ nhưng có đường hướng cách mạng.

Thánh Kinh không phải chỉ mang cho mỗi người một cái gì đó, mà mang lại tất cả cho mỗi người chúng ta.

Stefan Kuntz

(cầu thủ nhà nghề)

Thánh Kinh đối với tôi có giá trị vượt trên những cuốn sách bình thường, bởi vì người ta tìm trong đó được những câu trả lời cho cuộc sống hàng ngày.

"Mười điều răn" trong Thánh Kinh là tôi thích nhất, vì những điều đó tuy rất xưa nhưng vẫn có giá trị cho ngày hôm nay.

André Agassi

(người chơi tennis nhà nghề)

Tôi sẽ không tin vào Thánh Kinh, nếu những lời đó không có ảnh hưởng mạnh đến đời sống của tôi.

Những chuyện đó đã làm cho tôi có được Đức Tin mạnh mẽ. Sách Phúc Âm chứa đựng TIN THẬT.

Tôi cần có những câu trả lời về đời sống, thí dụ như tôi sẽ ra làm sao sau khi chết. Bài Thánh Thư của Thánh Gioan đã trả lời như sau: "Chúa thương yêu thế gian và đã cho con Chúa ra đời và chịu nạn, để những ai tin tưởng Chúa không bị mất mát và được hưởng đời sống đời đời về sau".

Trần Hữu Khiêm

(trích dịch "Warum mir die Bibel wichtig ist" von Ben Jakob, trong Bibel, das Magazin zum Buch)

Sống một ngày với Chúa

Ngô Công Hoan SJ

Một ngày trôi qua và đi vào dĩ vãng. Nhiều khi chúng ta chỉ chạy đua theo những tháng ngày mỗi mẹt mà không biết mình đang đi về đâu. Để giúp chúng ta sống ý thức hơn và kết hợp với Chúa mỗi ngày mật thiết hơn, Thánh I-Nhã viết ra một phương pháp xét mình trong sách Linh Thao, một phương pháp tập căn bản theo tinh thần linh đạo của Thánh I-Nhã. Việc xét mình giúp chúng ta nhìn lại những biến cố, những kinh nghiệm, những gặp gỡ và sống lại từng giờ phút những vui buồn, sướng khổ, lành thánh và tội lỗi trong một ngày qua. Sau đó chúng ta đặt tất cả trước mặt Chúa và cầu nguyện đối thoại với Chúa bằng tất cả những tâm tình và những biến cố chúng ta đã sống và cảm nghiệm trong ngày, những việc làm chúng ta vui, làm chúng ta tức giận và làm chúng ta suy nghĩ. Việc xét mình này gồm 5 điểm và theo nguyên tắc nên thực hành hai lần trong ngày vào buổi trưa cũng như trước khi đi ngủ và mỗi lần kéo dài 15 phút.

1. Cảm ơn Chúa về tất cả những gì tốt đẹp chúng ta đã trải qua.

Điều đặc biệt của phương pháp Thánh I-Nhã là chúng ta không bắt đầu với những gì chúng ta đã làm, với những lỗi lầm chúng ta đã phạm, nhưng bắt đầu với lời tạ ơn Thiên Chúa về những gì chúng ta đã lãnh nhận. Chúng ta tìm kiếm và nhận ra rằng chúng ta tùy thuộc nơi Thiên Chúa là Đấng Tạo Hóa, đời sống chúng ta là hồng ân của Ngài, mỗi ngày Ngài đều trao ban và nuôi dưỡng chúng ta trong tình yêu của Ngài. Trong điểm này chúng ta có thể tự hỏi mình: Hôm nay có gì làm tôi hài lòng? Tôi vui về điều gì? Điều gì làm tôi an bình và tin tưởng? Những ai đã vui và tử tế với tôi? Và sau đó chúng ta cảm tạ Thiên Chúa về những quà tặng đó.

2. Xin Chúa cho mình được nhìn một ngày qua với ánh sáng của Chúa.

Nhiều khi cuộc đời chúng ta không thể thay đổi, bởi vì chúng ta tự dối lòng, không thể thành thật với chính mình. Chúng ta thường mơ ước con người chúng ta đẹp hơn những gì chúng ta đang sống. Chúng ta không thể dễ dàng chấp nhận được rằng con người hiện tại của chúng ta với những giới hạn và yếu đuối, không tốt đẹp như chúng ta ước muốn. Vì thế mà trong điểm này, chúng ta xin Chúa cho chúng ta được thành thật với mình, với Chúa và với tất cả mọi người, xin Chúa cho chúng ta nhìn ra con người thật của mình, nhận ra những lầm lỗi và can đảm từ bỏ. Chúng ta nhìn lại dưới ánh sáng của Chúa những biến cố, những cuộc gặp gỡ làm tâm hồn mất bình an, những thiếu sót đối với Thiên Chúa, với mình và với tha nhân. Một vài câu hỏi gợi ý: Tôi có thực sự để Thiên Chúa làm chủ đời sống của tôi? Hay tôi chỉ tìm kiếm chính tôi, tìm kiếm sự kính phục của người khác và nhiều khi đập lên cả những người chung quanh để tìm lợi ích cho riêng tôi?

Điều quan trọng không phải là chúng ta ngừng lại để than trách về những lỗi lầm đó, nhưng để chúng ta nhìn vào lòng thương xót của Chúa. Chúng ta xin Chúa tha thứ những lầm lỗi và cho chúng ta lòng quyết tâm để thay đổi.

3. Nhìn lại tất cả sự việc.

Chúng ta để một ngày qua như một cuốn phim quay chậm trong đầu ta từ tư tưởng, những cuộc đối thoại, hành động và công việc trong ngày của chúng ta. Chúng ta kiểm lại xem hôm nay chúng ta đã làm gì, những gì tốt và những gì còn thiếu sót. Chúng ta có thể hỏi mình: Điều gì đã đánh động tôi? Tôi đã phản ứng như thế nào? Nguyên nhân nào đã thúc đẩy tôi phản ứng như thế? Thái độ của tôi có tương xứng đối với tình yêu Thiên Chúa và tình yêu đối với tha nhân như Chúa đã dạy không?

Thiên Chúa cho con người chúng ta phản tỉnh lại những gì chúng ta đã làm để rút ra những bài học cho tương lai. Một cái nhìn tổng quát về một ngày sống giúp chúng ta nhận định lại những gì đã xảy ra, nhìn ra được khuynh hướng của mình và rút ra những kinh nghiệm trong ngày. Đây cũng là giờ phút để chúng ta tạ ơn Chúa và cầu xin Chúa cho mình và cho những người chúng ta đã gặp gỡ, những người đã chia sẻ với chúng ta trong ngày.

4. Xin Chúa tha thứ những lầm lỗi.

Khi một người lầm lỗi, người ta hay tìm cách gạt qua một bên, trốn chạy hay đổ lỗi cho người khác. Trong điểm thứ tư này, Thánh I-Nhã khuyên chúng ta nhìn nhận những lỗi lầm của mình, xin Chúa ơn tha thứ và giao hòa chúng ta với Chúa, với tha nhân và với chính chúng ta. Tình yêu Chúa cao vời, Chúa đón nhận và yêu thương chúng ta ngay cả khi chúng ta lầm lỗi. Nếu chúng ta trốn chạy hoặc không can đảm nhận con người thật của mình, chúng ta sẽ chẳng bao giờ có được sự bình an. Chỉ khi nào chúng ta tin vào lòng thương xót của Chúa, thành thật với Ngài và xin Ngài tha thứ thì khi đó chúng ta mới có thể giao hòa với con người của mình, thẳng thắn với tha nhân và có sức mạnh tiếp bước.

5. Xin sức mạnh cho một ngày mới.

Điểm cuối cùng, Thánh I-Nhã khuyên chúng ta nên tìm ra những quyết định cụ thể để thực hiện trong tương lai với sự giúp đỡ của Thiên Chúa. Việc Xét mình không ngừng ở chỗ chúng ta nhớ lại quá khứ để ân hận, nhưng qua quá khứ để tìm ra con người thật của mình và tìm ra những sửa đổi cần thiết. Sau cùng chúng ta cũng ý thức được con người yếu đuối của mình, một con người không thể luôn luôn sống và làm những gì chúng ta muốn. Vì thế mà chúng ta cần sự giúp đỡ của Thiên Chúa, tin tưởng nơi Ngài xin Ngài giúp đỡ để chúng ta luôn biết bắt đầu lại và có đủ nghị lực để đi đến cùng.

Nhiều khi chúng ta ước muốn, quyết định thật nhiều, nhưng cuối cùng làm chẳng được bao nhiêu. Ai muốn thực sự thay đổi cách

sống, thái độ của mình, người đó không nên có những quyết định lớn lao, thiếu thực tế, nhưng nên tìm những quyết định cụ thể và kiên nhẫn bước lên từng bước nhỏ như bước lên những bậc thang cheo leo về đỉnh núi. Thay vì nói: "kể từ ngày mai tôi sẽ không làm hại ai nữa", ta nên bước từng bước nhỏ như: "Tôi sẽ cố gắng đối xử tốt với bà B, mặc dù bà ta không tốt với tôi".

Mỗi người phải tự tìm xem thời gian nào trong ngày thích hợp với mình và làm sao để việc xét mình này mang lại hiệu quả hơn. Có thể trong giai đoạn đầu chúng ta chỉ cố gắng tập và giữ thường xuyên mỗi tối trước khi đi ngủ. Có nhiều người ghi chú lại một vài biến cố quan trọng trong ngày, có người viết trong nhật ký. Tuy nhiên chúng ta không nên đắm mình trong việc hồi tưởng lại quá khứ, vì thế mà Thánh I-Nhã đã khuyên rằng mỗi cuộc xét mình chỉ kéo dài 15 phút. Phương pháp này giúp chúng ta kiểm lại đời sống để tìm ra dấu chân của "thần dữ hay thần lành" đang hoạt động, chi phối cuộc đời ta, và chúng ta có thể nhạy cảm, lắng nghe được lời an ủi, khích lệ nhẹ nhàng của Thần Khí Thiên Chúa đang kêu mời ta về vùng trời tự do của con Thiên Chúa và khám phá ra sự hướng dẫn của Thiên Chúa trong đời ta.

Thứ Sáu Tuần Thánh (Karfreitag 01. April 94)

**Hãy nhìn Đấng bị treo trên cây thập giá -
Đấng Cứu Chuộc Trần Gian.**

Phụng vụ: Thứ Sáu Tuần Thánh

Nhiều người đeo dây chuyền với thánh giá vàng ở cổ. Một món trang sức tuyệt đẹp. Nhưng Thánh Giá của Đức Kitô không phải là một món trang sức.

Trong mùa chay, có lẽ có lần bạn ngắm đàng thánh giá... Đức Kitô ngã xuống đất ba lần dưới sức nặng của cây thánh giá...

Một cái chết đã man dành riêng cho các tử tội. Ngoài những đau đớn, Ngài còn phải chịu những cô đơn, khinh bỉ, mai mỉa của mọi người. Đức Kitô đã gánh chịu tất cả vì Ngài yêu thương chúng ta.

Lời Chúa:

Tự mình vác lấy khổ giá cho mình, Đức Kitô ra đi đến nơi gọi là Gò Sọ, tiếng Hipri gọi là Golgotha. Ở đó họ đã đóng đinh Ngài, và cùng với Ngài, hai người khác nữa, mỗi người một bên, Đức Kitô ở giữa.

Sau đó, Đức Kitô biết rằng mọi sự đã hoàn tất, để kinh thánh được nên trọn, Ngài than lên: "Ta khát", sẵn gần đó có một bình đầy dấm, người ta lấy bọt biển thấm đầy dấm, cài vào một nhánh bài hương mà đưa lên miệng Ngài. Khi đã nếm dấm rồi, Đức Kitô nói: "Mọi sự đã hoàn tất". Đoạn gục đầu xuống, Ngài phó thác thần khí. (Gioan 19, 17 - 18; 28 - 33)

Chúng ta tưởng niệm gì vào ngày Thứ Sáu Tuần Thánh?

Ngày tôn vinh thánh giá.

Hãy nhìn xem cây thánh giá, nơi Đức Kitô bị đóng đinh, Đấng Cứu Chuộc trần gian. Chúng ta hãy đến thờ lạy Ngài.

Thứ Sáu Tuần Thánh:

- + Ngày tang tóc, buồn rầu, than van.
- + Ngày chịu nạn, chịu chết của Đức Kitô vì chúng ta.

+ Ngày của thập giá: Đức Kitô đã vác thánh giá của Ngài và của cả thế giới tới đồi Golgotha (Núi Sọ), nơi xử tử các tội nhân ngoài thành Giêrusalem.

+ Ngày của thánh giá: dấu hiệu của đau khổ, khốn cùng và cái chết, dấu hiệu của tất cả sự dã man tàn bạo của con người đối với nhau, nhưng cũng là dấu hiệu Tình Yêu Thiên Chúa, Đấng đã tự hiến mình cho nhân loại và tình yêu này mạnh mẽ hơn sự chết.

Thứ Sáu Tuần Thánh là ngày Lễ Trọng cho Kitô hữu. Từ thế kỷ thứ nhất giáo hội sơ khai ở Giêrusalem đã tưởng nhớ ngày này bằng nghi thức Phụng Vụ Lời Chúa. Sau bài đọc thương khó theo Phúc Âm Thánh Gioan là nghi thức tôn vinh thánh giá. Nghi thức này vẫn còn được lưu truyền trong giáo hội công giáo. Sau đó là lời nguyện giáo dân và nghi lễ Phụng Vụ Thánh Thể. Bốn phần chính này được cử hành trưa thứ sáu tuần thánh. Vào buổi sáng thứ sáu tuần thánh, thường có ngắm đàng thánh giá.

Trong ngày này, tất cả mọi Kitô hữu từ 14 tuổi trở lên giữ chay, kiêng thịt để hiệp thông với sự đau khổ của Đức Kitô và của nhân loại.

Ở Balan, người ta có thói quen đặt mồ Chúa để cho mọi người đến viếng. Tục lệ này có từ thời trung cổ, do ảnh hưởng của các khách hành hương đến Giêrusalem, nên mộ Chúa được xây ngay trong nhà thờ, cạnh nhà nguyện hay trong hầm mộ dưới thánh đường.

Sám hối: Mùa chay là mùa sám hối. Tuần Thánh là cao điểm của cuộc sám hối.

Thế nào là sám hối?

- Không phải chỉ dấm ngực khóc lóc như một số người làm khi xưng tội. (hơn mấy người khóc mướn, nhưng chẳng có gì cả)
- Không phải chỉ có ăn hận. (Giuda ăn hận đã làm cho Chúa Giêsu bị lên án, trả tiền lại cho đền thờ rồi thất cổ tự tử.)
- Sám hối là đổi mới sau khi ăn hận. (người

con hoang đang ăn hận vì bị dối rách, chưa vì cha mình, nhưng đã trở về với cha và bắt đầu cuộc đời mới của đức con có hiếu). (đứa con từ chối làm việc người cha sai bảo, sau sám hối và làm theo ý cha) (Giakêu ăn hận vì những bất công và hứa trả gấp bốn lần). (Phêrô ăn hận đã chối Chúa và sám hối hy sinh cả một cuộc đời cho Chúa) v.v...

Sám hối về những gì?

a. Thường người ta sám hối vì đã phạm luật (10 điều răn Đức Chúa Trời, Sáu Điều Răn Hội Thánh). **ít khi ta sám hối vì thiếu tình yêu đối với Chúa và mọi người.** Như vậy ta chỉ sám hối cái tiêu cực, còn cái tích cực ta bỏ qua.

Ta hãy coi chừng việc **thoả mãn** đã giữ **lề luật** [người biệt phái tự mãn cho mình là người công chính vì đã giữ lề luật, **nhưng lại thiếu bác ái** (chống Chúa Giêsu đã làm phép lạ trong ngày sabat)]

b. Sám hối căn bản là thực hiện ơn gọi nên hoàn hảo và thực thi chức năng của người Kitô (tư tế, ngôn sứ...)

"Anh em hãy mặc lấy những tâm tình từ bi nhân hậu, khiêm nhu, hiền từ, đại lượng, chịu đựng lẫn nhau, tha thứ cho nhau ... cũng như Chúa đã tha thứ cho anh em. Và trên hết các điều ấy, anh em hãy mặc lấy đức Mến, tức là giềng mối của sự trọn hảo". (Colosse 3, 12 - 14).

"Lòng Mến thì khoan dung, nhân hậu, Lòng Mến không ghen tuông, không ba hoa, không tự mãn, không khiếm nhã, không ích kỷ, không cău kỉnh, không chấp nhận sự dữ, không mừng trước sự bất công, nhưng biết chia vui cùng lòng chân thật. (Colosse 13, 4 - 6).

Xưa nay ta có bao giờ **sám hối về những việc nên trọn hảo** này không? Hay chỉ xét mình năm điều bảy chuyện, rồi có khi chẳng ăn hận, sám hối gì ráo? Cốt có đi xưng tội là thấy yên tâm?

(Schalom 6/94)

Tình Thập Giá

Lạy Thiên Chúa,
cho con nhiều can đảm,
để con yêu Thập Giá
như chính Ngài đã yêu.

Thập Giá là Hy Sinh
Thập Giá là Trung Tín,
Thập Giá là Đau Khổ,
Thập Giá là Yêu Thương.

Thân xác con thấp hèn,
tham bạc vàng, danh vọng,
tính toán giữa chợ đời,
đầy rẫy những bon chen.

Cho con yêu Thập Giá
để con biết hy sinh,
để con biết quên mình,
để con biết yêu thương
để con biết chia sẻ,
mà sống cho tha nhân.

Con theo chân Thập Giá,
để thanh luyện tâm hồn,
và con nên xứng đáng,
người con yêu của Chúa.

Cho con yêu Thập Giá,
Con cúi đầu thiết tha
Tình Thập Giá nở hoa.

Vivi
(Mùa chay 94)

So ist Versöhnung so ist Vergeben und Verzeihn

Wie ein Fest nach langer Trauer
wie ein Feuer in der Nacht,
ein offenes Tor in einer Mauer,
für die Sonne aufgemacht.

Wie ein Brief
nach langem Schweigen,
wie ein unverhoffter Gruss,
wie ein Blatt an toten Zweigen,
ein "Ich mag dich trotzdem Kuss."

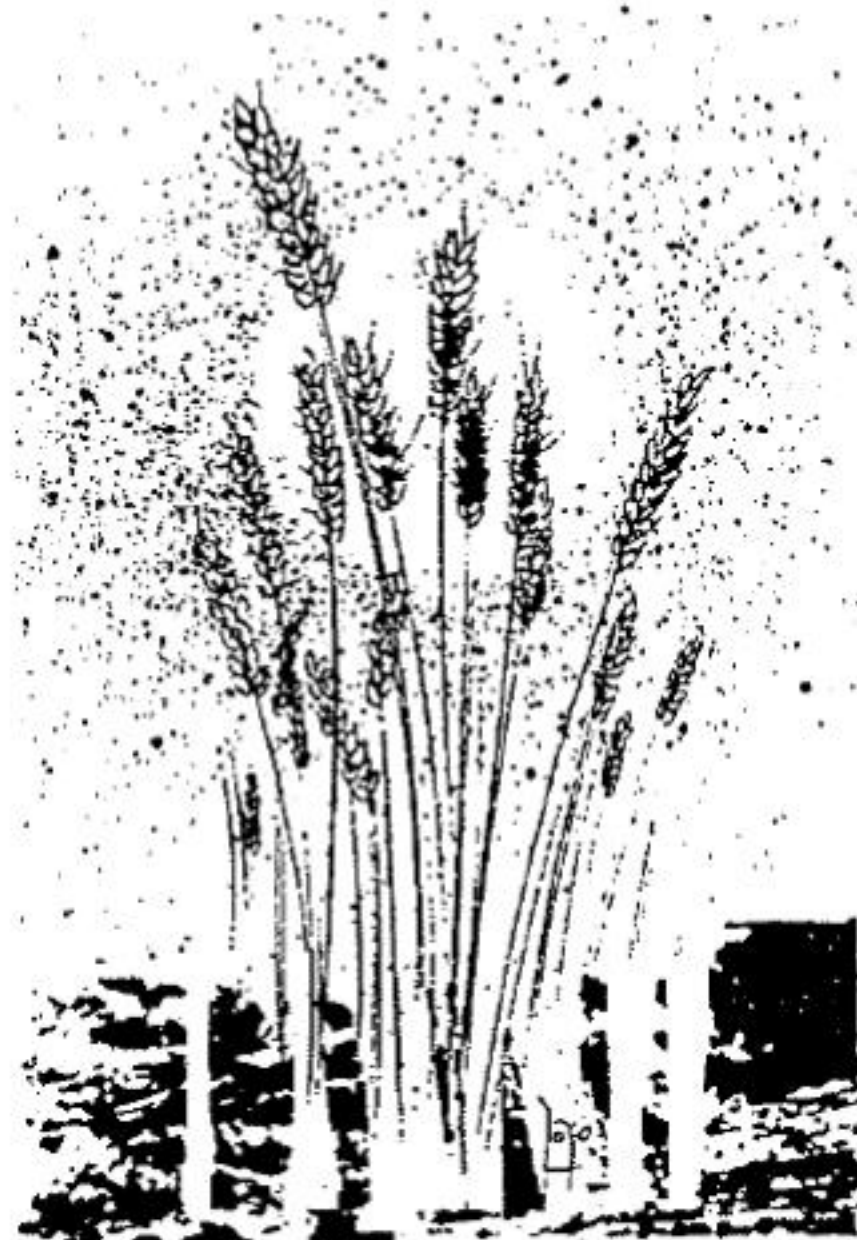
Wie ein Regen in der Wüste,
frischer Tau an dürrem Land
Heimatklänge für Vermisste,
alte Feinde, Hand in Hand.
Wie ein Schlüssel im Gefängnis,
wie ein Seenot "Land im Sicht",
wie ein Weg aus der Bedrängnis,
wie ein strahlendes Gesicht!

Wie ein Wort von toten Lippen,
wie ein Blick, der Hoffnung weckt,
wie ein Licht auf steilen Klippen
wie ein Erdteil, neu entdeckt.

Wie der Frühling, wie der Morgen,
wie ein Lied,
wie ein Gedicht,
wie das Leben,
wie die Liebe,
wie Gott selbst,
das wahre Licht.

So ist Versöhnung,
so muss der wahre
Friede sein.
So ist Versöhnung.
So ist Vergeben
und Verzeihn.

Jürgen Werth

Hòa Giải và Thù Tha

Trần Hòa Khiêm phỏng dịch

Như ngày hội vui sau cơn đau buồn ủ rũ,
Như đóm lửa hồng bùng lên trong đêm tối,
cánh cổng rộng mở
đón chào ánh thái dương.
Như lá tâm thư sau những ngày dài lặng lẽ,
Như lời chào đón đến thật bất ngờ,
Như chiếc lá xanh trên cành khô héo,
một chuyện tình "anh thương em tình yêu quyến luyến".

Như cơn mưa rào trong sa mạc,
giọt sương sớm trên mảnh đất cần khô,
tiếng hát quê hương cho người xa xứ,
kẻ thù xưa, tay nắm tay,
Như chìa khóa mở cửa ngục tù,
Như khi biển động được thấy bến xưa,
Như một cảm thông từ nơi tranh chấp,
Như khuôn mặt rạng rỡ chứa chan

Như lời mấp máy từ đôi môi tím ngắt,
Như cặp mắt nhìn khơi động niềm tin,
Như ánh sáng trên đỉnh cao bờ biển,
Như một giải đất mới được tìm ra.
Như mùa Xuân, Như buổi sớm,
Như bài hát,
Như lời thơ,
Như cuộc sống,
Như tình yêu,

Như Chính Chúa, Nguồn Ánh Sáng Chân Thành.

Đó là sự hòa giải,
trong hòa bình chân chính.
Đó là sự làm lành và tha thứ cho nhau.

Nguồn vui của

Phanxicô Xavier

Tặng những ai có tên Phanxicô Xavier.
Riêng kính tặng Cha Nghĩa, Belgique.
N.Thi

"Hỡi tất cả các bạn, hãy có một khuôn mặt tươi vui, đừng mang vẻ tức giận hay buồn bã! Nếu người ta thấy nơi bạn có sự buồn phiền hay giận dữ, họ sẽ vì sợ hãi mà không đến với việc tông đồ của các bạn".

"Hãy cầu nguyện không ngừng để Chúa ban cho tôi biết được Thánh Ý của Ngài, và giúp tôi quyết chí thực hiện Thánh Ý Ngài"
(Thánh Phanxicô Xavier)

Phanxicô Xavier là tên được đặt theo nơi vị Thánh được sinh trưởng, lâu đài Xavier, miền Basque, Tây Ban Nha (xưa kia là vương quốc Navarre). Cha Phanxicô là một trong những chiến sĩ tranh đấu cho nền độc lập của Basque. Anh em của ngài cũng nối gót cha, chọn đường binh nghiệp. Riêng Phanxicô lại muốn sống cuộc sống tận hiến.

Năm 18 tuổi, Phanxicô đi Paris theo học Đại Học. Thời gian này, chàng thanh niên Phanxicô, con người quý phái, cũng là một thể thao gia đã đoạt nhiều giải về môn nhảy cao. Tại đây, Phanxicô gặp một người đồng hương Tây Ban Nha, (xứ Navarre) vào ngày 2.2.1528, đó là Inhã thành Loyola (lâu đài Loyola). Inhã là một sĩ quan chiến đấu trong hàng ngũ Tây Ban Nha mà cả gia đình Phanxicô đã chống lại. Inhã cũng là một hiệp sĩ quý phái, thích đấu kiếm, cưỡi ngựa, phục sức đẹp đẽ... nhưng ... từ khi hai cuốn sách "Hạnh Các Thánh" và "Cuộc Đời Chúa Kitô" đã đánh động Inhã đi tìm một cuộc sống có hy sinh, có ý nghĩa hơn cuộc đời trường giả mà ông đã sống. Đã từ bảy năm qua ông từ bỏ mọi sự và đi cầu thực để sống. Tham vọng của Inhã là làm thế nào đưa mọi người trở về với Phúc Âm.

Inhã trọ học cùng nhà với Phanxicô Xavier và

Pierre Favre (sau này Favre cũng là một trong

nhóm bạn của Inhã) Inhã đã dành cho người bạn cùng xứ với mình một tình bạn vô vị lợi và một lòng tốt kiên trì trong mọi hoàn cảnh. Kết quả của phương pháp này đã khiến Phanxicô nhập vào nhóm bạn của Inhã. Sau này Inhã đã thuật lại rằng: "đánh động Phanxicô khó như phải nhào nặn một miếng bột khô rắn nhất."

Ngày 15.8.1534, bảy tu sĩ Dòng Tên tiên khởi đã khấn hứa lần thứ nhất sống khó nghèo và thanh sạch tại nhà nguyện Dionysius, Monmartre, nơi thánh Denis chịu tử đạo. Nhóm bạn này quyết định đi hành hương Gierusalem để trình bày ý định bản phác họa về lối sống của một dòng tu mới. Ngày 6.1.1537, họ đến Venise để tìm tàu đi Giêrusalem. Thời gian chờ đợi ở đây, họ tình nguyện chăm sóc các bệnh nhân trong các bệnh viện của thành phố.

Đến Roma họ đã được Đức Giáo Hoàng Phaolô III tiếp đón, cho phép họ thụ phong linh mục. Phanxicô đã bước lên bàn Thánh ngày 24.6.1537. Ngài cấm phòng, ăn chay, cầu nguyện suốt 40 ngày để chuẩn bị dâng thánh lễ đầu tiên. Trước ngày cấm phòng, Phanxicô có một giấc mơ mà bạn của ông tên là Ribadeneira kể lại rằng: "Cha Phanxicô và Cha Laynez ngủ gần nhau. Một đêm, Phanxicô giật mình tỉnh dậy, nói: *Giêsu, sao mà tôi mệt thế!* Tôi cố gắng vác một người Ấn Độ trên vai, người này nặng đến nỗi tôi không thể vác anh ta lên được".

Bản phác họa về lối sống của một dòng tu mới, bị giáo quyền chống đối mãnh liệt song Đức Giáo Hoàng cũng phê chuẩn cho Dòng Tên vào năm 1540. Inhã được bầu làm Bề Trên Tổng Quyền. Tháng 3.1540, Đức Giáo Hoàng yêu cầu Y-Nhã gọi các nhà truyền giáo sang Ấn Độ. Rodriguez và Bobadilla được chọn, nhưng vài ngày trước khi khởi hành Bobadilla bị bệnh nặng, nên Phanxicô đã được gọi chọn thay thế. Phanxicô trả lời rất sung sướng: "Nào tiến lên, có tôi đây!".

Sáng hôm sau, ngài lên đường đi Lisbonne để đáp tàu đi Ấn Độ. Phải mất ba tháng rưỡi đi ngựa để tới Lisbonne và hai tháng trời trên chiếc tàu 'Sandiago' để tới Goa. Trên chuyến tàu có nhiều nguy hiểm đe dọa... những trận bão, những hải tặc, nước uống bị hạn chế và quần áo hư thối v.v... đã có khoảng 200 đến 400 người chết dọc đường. Nhưng Phanxicô chỉ viết lại: "Những sự đau khổ dọc đường to lớn đến nỗi tôi không bao giờ còn muốn chịu đựng tất cả trong một ngày mà thôi".

Người tông đồ của Đông Phương

Vừa đến Goa, Phanxicô đến một bệnh viện và biến nơi này thành trung tâm hoạt động của mình.

"Phanxicô đi khắp đường phố và công viên, tay rung chuông nhỏ kêu gọi mọi người đến nghe ngài giảng. Phương pháp mới này chưa bao giờ thấy tại Goa nên đã lôi cuốn được đám đông đến với ngài, ngài dẫn họ đến nhà thờ, bắt đầu hát lên những bài giáo lý mà ngài đã có công soạn theo thể thơ để tập cho trẻ em học thuộc lòng. Sau đó ngài giảng từng điểm của bài thơ một cách giản dị. Với phương pháp này, người lớn, trẻ em, cụ già đều đã bắt đầu hát lên trên đường phố, trên ghe chài, trên cánh đồng những *Giới Răn của Chúa...*" (lời kể của một tu sĩ trẻ Dòng Tên)

Phanxicô đến thăm viếng người Paravers, đã được rửa tội bởi các linh mục không biết tiếng nói của họ. Trong hơn một năm phải di chuyển không ngừng giữa 30 ngôi làng, gồm khoảng 20.000 giáo dân. Phanxicô không thể nào có mặt ở mọi làng trong cùng một ngày; vậy mà ngài đã nổi tiếng là chữa được nhiều bệnh nhân chỉ bằng Lời Cầu Nguyện, và họ đã thuật lại những phép lạ Chúa đã làm cho họ qua trung gian là ngài. Ngài dạy các trẻ nhỏ đã thuộc những bài hát giáo lý đến trước với các gia đình mà ngài sẽ viếng thăm: "Các con hãy tụ tập các gia đình và hàng xóm của họ, rồi dạy họ hát những bài các con thuộc. Sau đó hát Kinh Tin Kính một cách sốt sắng và Chúa sẽ chữa cho người bệnh được khỏi!". Nhờ đó các em này đã dạy giáo lý cho các bậc phụ huynh và cầu nguyện cho người bệnh trước khi Phanxi cô đến.

Phanxicô mong ước những nơi này có những

linh mục mà giáo dân đang rất cần đến. Vì thế ngài gửi thư đến các bạn Dòng Tên để chuyển đi khắp Âu Châu mời gọi mọi người hưởng ứng theo tiếng gọi truyền giáo.

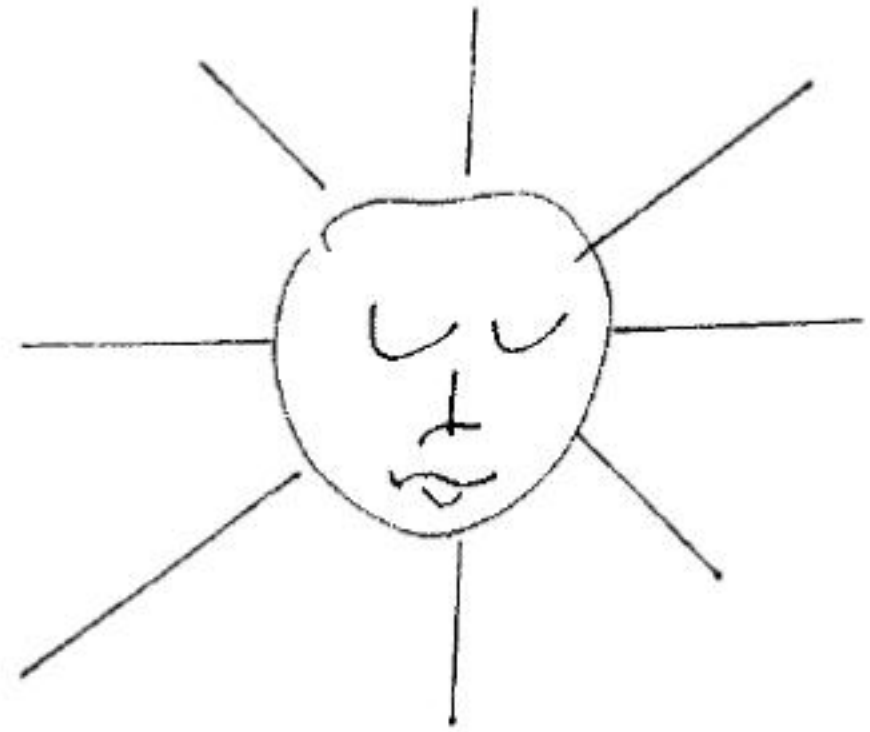
Phanxicô không biết là mình nên trở về Goa hay lại đi đến miền đất mới để rao giảng Phúc Âm. Ngài đã cầu nguyện liên li và được Chúa soi sáng cho biết, vai trò của ngài là đi rao giảng Phúc Âm. Ngài đã đi Malai truyền giáo tại bán đảo Malaca, đến quần đảo Moluque và sau cùng lại trở lại Ấn Độ. Sau đó, ngài lại xuống tàu đi Nhật Bản, ngài đã học tiếng Nhật trong những lúc viếng thăm và giảng dạy. Tại đây ngài đã phải để ý nhiều đến cách ăn mặc và cư xử của địa phương, vì các ông hoàng ở đây và dân chúng khinh miệt ngài khi ngài vẫn chỉ ăn mặc như người hành khất. Ngài đã viết cho các bạn: "Tất cả những gì các bạn đã chịu đựng khó khăn nhất sẽ không có nghĩa lý gì so với những điều đang chờ đợi các bạn nơi đây... Hãy tin tôi đi, lưỡi thép của những ai sẽ phải đến đây cần được thử lửa kỷ lưỡng...!". Một hôm Phanxicô và Fernandez đang giảng thì có một người đàn ông bước tới và nhổ nước miếng vào mặt Fernandez. Nhiều người chờ đợi một sự gì xảy ra, nhưng Fernandez bình tĩnh lau mặt và giảng tiếp tục như không có chuyện đó đã xảy ra... Những người có mặt đã không ngờ được điều họ chứng kiến và có nhiều người xin rửa tội.

Trở về Goa lại, Phanxicô rất đau khổ phải đương đầu với thử thách mới: Cộng đồng nơi đây đã không còn sống đúng tinh thần Chúa Kitô nữa như những ngày đầu Phanxicô đã xây dựng. Ngài phải dốc hết lực ra để cải tổ tình trạng đó với một lòng bác ái vô bờ bến. Phanxicô đã thành công trong tất cả mọi nỗ lực của Ngài, đâu đâu họ cũng coi ngài như một vị Thánh.

Thiên Chúa đã gieo vào tim ngài một ước muốn: mang Trung Hoa về với Chúa. Ngài lên đường một mình, ngài không ngừng phò thác mọi việc cho Chúa song ngài đã kiệt sức trên một hòn đảo nhỏ đối diện với Trung Hoa Lục Địa. Ngày 3.12.1552 Phanxicô phó linh hồn trong tay Chúa với ước nguyện xin Chúa mở đường cho các nhà truyền giáo sau này bước vào Trung Hoa.

Bé lên đài truyền hình

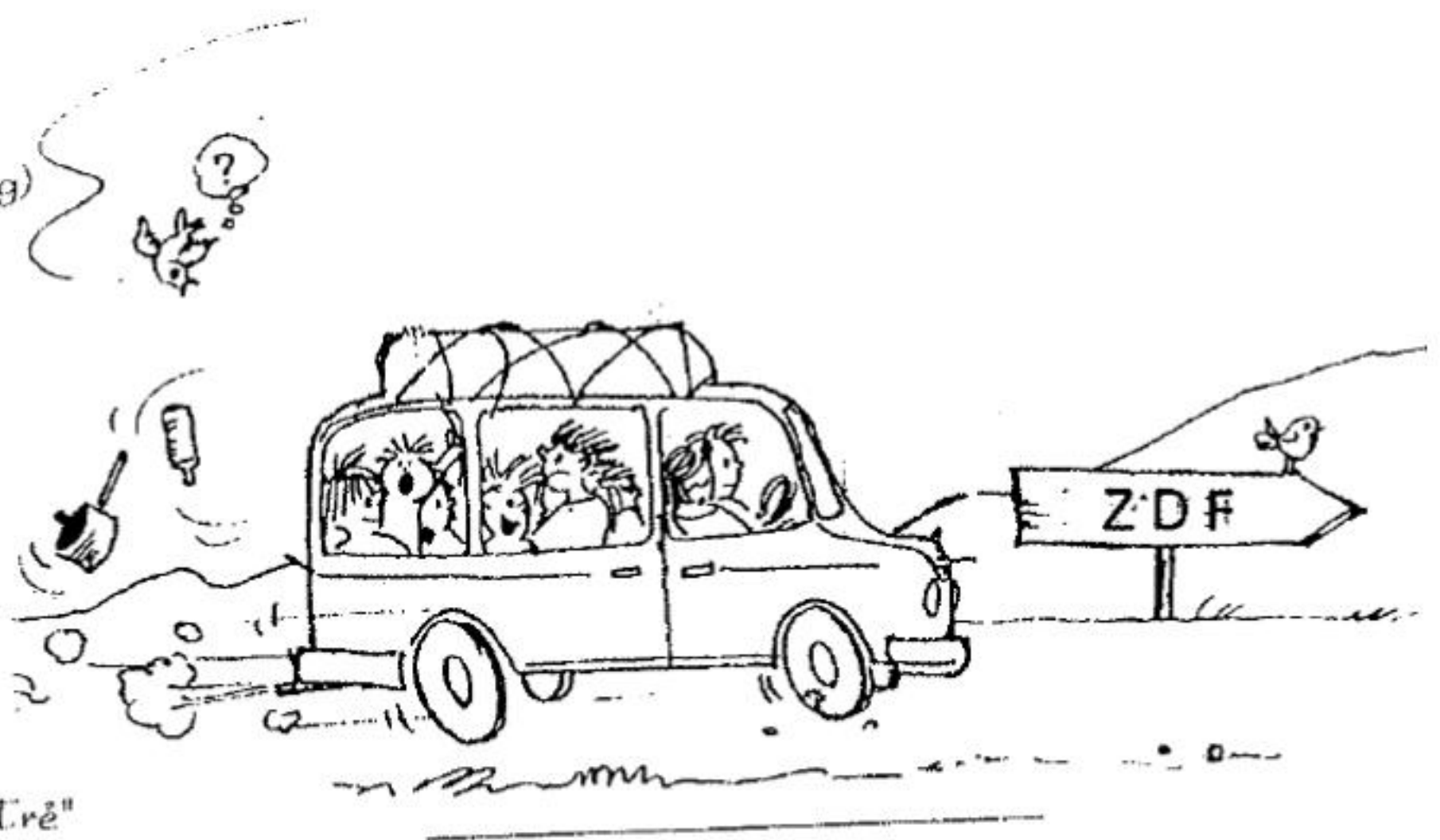
Ngày mùng 6 tháng một
là ngày lễ ba vua
bao nhiêu là trẻ em
thuộc tất cả giáo xứ
trên giải đất Deutschland
đến từng nhà hát đạo
xin tiền giúp trẻ nghèo
ở thế giới thứ ba

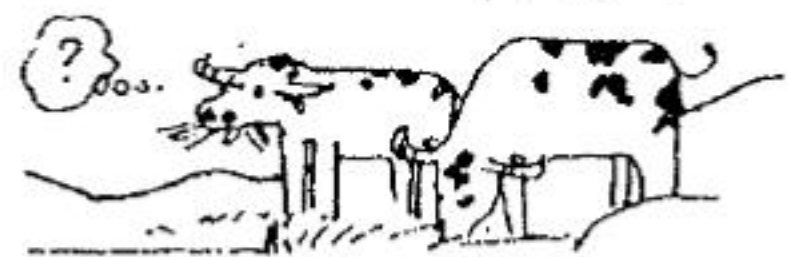
Kindermisionwerk
năm nay lại đặc biệt
tựa đề "Trái đất mới"
(Việt Nam làm biểu tượng)
giúp cho trẻ em nghèo
ở trong nước Việt Nam

Trong mục đích như thế
bé cùng một số bạn
được mời lên truyền hình
ZDF ở Mainz

với "áo dài" Việt Nam
chúng em hát một bài
bằng tiếng Việt mến yêu
"Hành Trang của Tuổi Trẻ"
là tựa đề bài hát
Được rất nhiều người khen

Bé cảm thấy sung sướng
làm được việc hữu ích
cho thế giới đều biết
nước Việt yêu của bé
mặc dù nước bé nghèo,
dân nước bé rất khổ
Bé vẫn yêu vô vàn
giải đất hình cong cong
chữ S, nước Việt Nam.

Bé Xuân An

(Riêng tặng 15 em bé đã lên đài truyền hình ZDF Mainz ngày 6.1.1994 trong chương trình "Länderjournal")

Tôi đi dự linh thao

Đã ba năm sống ở nước Đức, tuy tôi cũng đã lớn tuổi nhưng không thấy buồn như các bạn già khác, nay đòi về Việt Nam, mai đòi về Việt Nam. Sở dĩ được như vậy vì tôi may mắn có lũ con ngoan ngoãn, nói không phải khoe chứ, các con tôi học hành đều đỗ đạt cả, lại biết lo lắng cho cha mẹ đủ điều. Chúng tôi sống không thiếu thứ gì về vật chất. Phần tinh thần lại rất được an ủi. Các cháu tuy ở xa nhưng luôn luôn hàng ngày gọi điện thoại về thăm hỏi sức khỏe chúng tôi và kể lể mọi việc học, việc làm cho chúng tôi đỡ hiu quạnh, mỗi cuối tuần, các cháu thay nhau về nhà săn sóc chúng tôi, đưa chúng tôi đi thăm bà con hay bạn bè, đi dự lễ nơi nào có Thánh Lễ Việt Nam v.v...cho nên cuộc sống của chúng tôi không thấy buồn chán, trái lại cảm thấy mình sung sướng hạnh phúc trong tuổi già. Vì thế ông hàng xóm người Đức của tôi có vẻ ghét tôi ra mặt. Tôi cũng cóc cần, nhà mày mày ở, nhà tao tao ở, tao có nhờ vả gì mày đâu nào... Thế là giữa chúng tôi và ông bà hàng xóm cứ như là mặt trời mặt trăng.

Cuối tuần vừa rồi tôi được cháu lớn ghi danh cho đi tĩnh tâm linh thao. Lần đầu tiên đi dự linh thao, khi nghe bài giảng lần đầu tiên, tôi cứ dơ tay hỏi hết điều này điều nọ, làm Cha Linh

Hướng có vẻ khó chịu, Ngài không trả lời hết những thắc mắc của tôi, khiến tôi đâm bực bội. Đêm đó về phòng tôi cứ ăm ăm ức mãi...

Sáng hôm sau, sau giờ cầu nguyện sáng, đến giờ ăn sáng, tôi oang oang kể lể về nỗi khó ngủ của tôi đêm qua với người bạn ngồi cùng bàn. Ông bạn cùng bàn, không biết vì lịch sự thế nào (hay chê tôi không biết giữ thinh lặng, điều kiện cần để linh thao) mà cứ ăm ăm ừ trả lời tôi nhát gừng, tôi đâm ra bực thêm. Đi tĩnh tâm thế này thì tĩnh (cái mẹ) gì được!!!

Đến giờ Cha thuyết giảng tiếp tục, trước khi nhập đề Cha lại hỏi han tham dự viên có ngủ được không, khi Cha hỏi đến tôi, nỗi ăm ức òa vỡ, tôi kể cho cha nghe vì ăm ức với những câu hỏi hôm qua, nên tôi ngủ không được. Cha Linh Hướng liền ngỏ lời xin lỗi và hứa sẽ giải tỏa hết những thắc mắc của tôi trong bài giảng ngày hôm nay. Thế là lòng tôi dịu xuống, nhẹ hẳn đi, (tự ái được vượt ve mà lị), tôi hân hoan, và lạ lùng chưa, tôi trở nên khỏe mạnh, sáng khoái...

Bài giảng sáng hôm nay, thực như Cha Linh Hướng đã nói, tôi không những được giải tỏa hết thắc mắc mà lại còn hiểu thấu đáo cả những điều chưa biết, tôi say mê uống những lời vàng ngọc thốt ra từ cửa miệng

ngài, cứ như là Chúa Thánh Thần trong ngài nói chứ không phải ngài nói. Chẳng phải chỉ riêng tôi, liếc sơ qua các bạn chung quanh, ai ai cũng chú ý nghe say mê. Cha đã nói trước với chúng tôi rằng: những câu hỏi của các anh cứ để đó, khi các anh chị nghe đến bài giảng thứ hai, thứ ba rồi tự nhiên sẽ giải tỏa hết thắc mắc.

Cha còn kể lại rằng ở những cuộc tĩnh tâm linh thao cho thanh niên, có những anh sinh viên mang theo một bồ câu hỏi, và sau ba ngày linh thao, anh ta tâm sự với Cha, lần đầu tiên trong đời con được dự một cuộc tĩnh tâm "đã" quá, cảm ơn Cha... Thế mà tôi đâu chịu tin như vậy, trong bụng tôi lại còn lăm lăm, cái ông Cha này nhát cáy, không dám trả lời những câu hỏi của mình rồi nói lảng... Bây giờ, lương tâm tôi "mọc răng" nên nó cắn rút quá. Tôi chờ đến giờ bàn hỏi, vào gặp Cha để đóng vai đứa con hoang đàng trở về vậy.

Trong giờ thông dong của riêng từng người, tôi nhẹ nhàng bách bộ theo triều dốc đồi thông, trời tháng năm ở đây đẹp và mát mẻ, thơ mộng như Dalat thân yêu nghìn trùng xa cách, mùi phấn thông vàng bay nhẹ nhẹ trong không gian tươi mát, hanh hanh dưới nắng vàng...khiến con người tỉnh táo, vui vẻ, yêu đời...

vừa đi tôi vừa nghiền gẫm bài Thánh Kinh "đứa con hoang đang trở về", xét mình thật kỹ, đặt mình vào hoàn cảnh đứa con hoang đang, nhận rõ được những tội lỗi mình đã phạm và nhìn thấu Tình Thương Yêu của Thiên Chúa dành cho loài người tội lỗi.

Từ thuở bé đến giờ, tôi giữ đạo cũng đang hoàng lắm chứ, có khi nào bỏ lễ chúa nhật và lễ buộc đâu. Tôi cứ tưởng thế là đủ cho một Kitô hữu rồi, và cứ thế cho đến bây giờ tôi làm bốn phận người có đạo là đi xem lễ đủ, xưng tội đủ một năm ít nhất là một lần... Tôi cũng thuộc loại ưa tìm hiểu, ham học hỏi, đọc sách báo, thế mà chưa lần nào tôi cảm nhận được sâu xa sự tha thứ, bao dung, độ lượng vô bờ bến của Thiên Chúa đối với loài người, cách riêng đối với tôi, một kẻ vô số tội lỗi. Và cho đến bây giờ tôi mới nhận thấy từ trước tới bây giờ mình giữ đạo chỉ như là cái máy làm bốn phận một cách vô hồn. Và càng suy gẫm bài giảng về tiền tài danh vọng của Cha Linh Hướng tôi càng thấy những gì mình có, mình thu góp, mình hãnh diện sẽ chỉ là con số không khổng lồ trước mặt Thiên Chúa, nếu mình không biết xử dụng những của cải, tiền tài, danh vọng của mình vào đường lối của Chúa, làm sáng danh Chúa.

Một điều lạ lùng với tôi là tôi cũng nghe những bài giảng tương tự như thế này nhiều lần rồi chứ, nhưng sao chưa lần nào nó đánh động tôi như lần này cả. Có

lẽ do cái không khí thiêng liêng của giờ suy gẫm và giờ cầu nguyện ngay sau khi nghe giảng chăng?

Ngày cuối cùng của khóa tĩnh tâm lại trùng vào ngày "Muttertag" nên trong Thánh Lễ bế mạc, lời nguyện giáo dân dành Ngợi Khen, Cảm Tạ Mẹ Maria, và để cầu cho các bà mẹ trên thế giới được bình an, khỏe mạnh cùng biết giáo dục con mình theo tinh thần Chúa Kitô. Các anh trong ban tổ chức có trao tặng cho các bà mẹ mỗi người một đóa hoa theo phong tục của các nước Tây Phương. Đường như ai cũng tràn đầy Chúa Thánh Thần nên Thánh Lễ rất sốt sắng thiêng liêng và cảm động. Những người Đức trong một nhóm khác cũng đến dự lễ đã tỏ lộ lòng ngưỡng mộ: Các ông bà là người nước nào mà dâng lễ và dự lễ thiêng liêng quá. Tôi dự lễ mà tưởng như ở thiên đàng. Các bà mẹ người Đức cũng được tặng hoa, sau thánh lễ đã ôm lấy chúng tôi cảm ơn rối rít với một niềm sung sướng hân hoan trên nét mặt, trong nụ cười và trong lời nói của các bà...

Cảm giác êm đềm yêu thương của những ngày tĩnh tâm vẫn còn phảng phất mãi với tôi trong những ngày sau đó. Tôi kể cho các cháu nghe và ước ao sẽ được đi dự những khóa tĩnh tâm như thế nữa. Trở về với cuộc sống hằng ngày, tôi thấy mình trở nên dịu dàng hơn, biết mở lòng đón nhận những khó chịu chung quanh xảy đến với một

niềm vui vẻ, cởi mở hơn, nhất là với ông hàng xóm khó tính... hay nhìn chúng tôi bằng ánh nhìn kỳ thị, ganh ghét, khó hiểu... và mỗi lần làm công việc gì tôi cũng tự hỏi, chắc Chúa đang nhìn mình và Chúa có bằng lòng con không??? v.v...(chắc các bạn đọc đến đây lại cho tôi già rồi lắm lắm)... và kết quả của sự cởi mở chân thành đó là nụ cười ngạc nhiên của vợ chồng ông ta.

Một tuần sau, vào một tối, hai vợ chồng ông ta bấm chuông cửa nhà tôi, đem sang cho tôi một bó hoa hồng hái ở vườn nhà họ và chiếc bánh ngọt còn nóng hổi bốc hơi thơm lừng... Tôi mời họ vào nhà, nhận quà rồi pha trà cùng họ thưởng thức chiếc bánh mà bà ta đã nướng rất khéo. Chắc chắn, trong khi nướng bánh bà ta đã thêm vào cái công thức bánh một chút yêu thương, một chút thứ tha v.v... Từ đó trở đi hai gia đình chúng tôi trở nên thân thiết nhờ Thiên Chúa sắp đặt qua những buổi cà phê bánh ngọt, hàn huyên, tâm sự về nỗi niềm xa quê hương, sống tha hương v.v...

Tôi xin cảm ơn linh thao đã cho tôi được nếm chất ngọt đậm đà của "đường linh thao" (như "thằng người thỏ" đã nói).

Công Thành

=====

Sự thánh thiện
chính là sự viên mãn
của Đức Ái.

=====

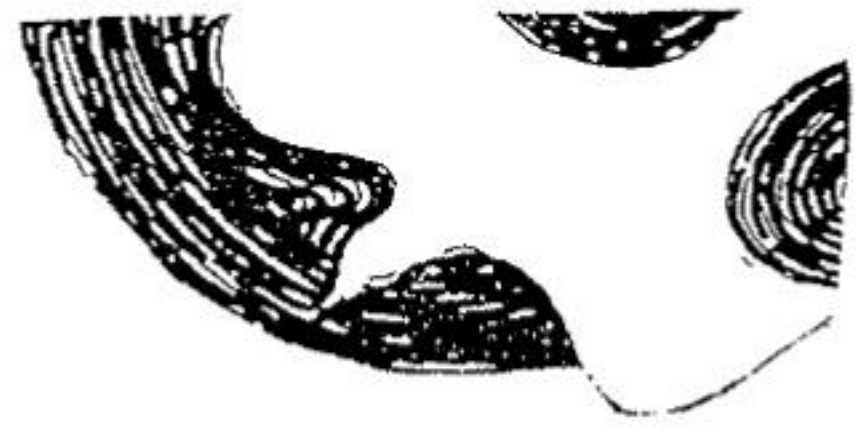
Cho đến khi Chúa Thánh Thần đến . . .

Chúa Thánh Thần dạy tôi yêu mến nhiều hơn trong đời sống gia đình, can đảm trong những công việc hàng ngày và kiên nhẫn hơn với những người chung quanh, nhất là với chính tôi, vì tình yêu.

Từ bé tôi thấy bao nhiêu sách vở, phát biểu, biểu ngữ... với câu "Chúa là Tình Yêu", cho đến hôm nay, Thánh Thần mới cho tôi thấy hiển nhiên "Chúa Là Tình Yêu". Không phải là những mỹ từ nói cho đẹp, không phải là sáo ngữ, mà là Sự Thật. Không có Thiên Chúa trong tôi, tôi không thể yêu chân thật. Đời sống gia đình tỏ rõ cho tôi thấy. Khi nào tôi không nói và hành động trong yêu thương, gia đình như bốc khói, khét lẹt.

Chúa Thánh Thần dạy tôi phải hy sinh mình cho tình yêu, không thể dùng uy quyền của mình mà áp đặt tất cả mọi vấn đề. Nhiều khi tôi thấy rõ mình không thể to lớn hơn tình yêu, tức Thiên Chúa được. Mọi người chung quanh, xã hội tôi sống đặt nặng tính chất công bằng trong liên hệ bạn bè, đồng nghiệp, đến liên hệ cha mẹ, con cái, vợ chồng ...

Nhưng Chúa Thánh Thần dạy: "Con cứ yêu trước đi và yêu mến như Thiên Chúa yêu con, rồi từ đó sẽ nảy nở ra công bình mọi mặt. Yêu đi, con sẽ biết thông cảm những bất toàn của tha nhân, để nhìn vào những thiếu sót của con, và tha thứ cho kẻ xúc phạm đến con. Yêu đi, con sẽ không còn là chủ nhân ông ngồi chễm chệ uống trà sau bữa ăn mà phải đứng lên góp phần của con và chia xẻ công tác như mọi thành phần khác trong nhà. Yêu đi, con sẽ dần được những nóng nảy mà kiên nhẫn với đứa con đang bước vào tuổi thiếu niên để dẫn đường cho nó. Yêu đi, con sẽ thấy những mong ước nơi con cái của cha mẹ trong những ngày tháng cuối cùng của họ".

Vượt ngoài khuôn gia đình, tôi đang khởi sự đặt tình yêu trong những đàn em đang lớn. Tôi thấy thương họ và nhìn lại đời niên thiếu của mình để mong rút kinh nghiệm mà hướng dẫn họ. Chúa Thánh Thần cho tôi thấy lại những hình ảnh lớp bậc tiền bối đi trước, ông giáo xứ mà tôi cho là đạo đức giả, rồi những người khác chung quanh giáo xứ bé nhỏ từ từ hiện ra trong tim óc với bao nhiêu tình thương họ dành cho tôi, và cả tuổi trẻ của tôi mà lúc đó tôi không thấy.

Tôi chợt mở to mắt vì hiểu rõ được tình yêu, rồi can đảm cam kết cho tình yêu, mà ngày hôm nay Chúa Thánh Thần đã dạy tôi.

Nguyễn Mạnh Tùng (Wa).

(Báo Đồng Hành)

BÀI
CÂY
ĐĂNG

Phan Sinh Tại Thế,
(một dòng tu cho các người ở những "đáng
bạc thuộc về thế gian")

Kính thưa quý vị đồng hương rất mến

Phan Sinh Tại Thế là gì, có thể nay còn nhiều người chưa biết. Thực ra thì kẻ viết (tôi) cũng chỉ mới biết cách đây không lâu, từ khi mà các đoàn thể giáo dân nhiều nơi trong nước Việt đã từ từ đi ngủ hoặc ngủ say, có nghĩa là vào năm 1977.

Ở địa phương tôi, khi ấy chỉ còn hai đoàn hoạt động, không âm thầm nhưng phải hoạt động dè dặt, đó là Hội Các Bà Mẹ Công Giáo và Phan Sinh Tại Thế.

Vì nhu cầu cá nhân, tôi đi tìm vào một đoàn thể, thì cơ may biết được PSTT. Dần dần tôi thấy mến mộ lý tưởng của Dòng, cảm phục, kính trọng Đáng Thánh Lập Dòng, mà cả gia đình Phansinh, dòng nhất, dòng nhì, dòng ba, gọi là người Cha.

Có thể nói, Phansinh đối với tôi như là nha phiến đối với người ghiền. Vì thế mà nhờ ơn Chúa, chúng tôi đã gây dựng được một đoàn ở Düsseldorf, đoàn viên phân nửa là những người ở vùng phụ cận. Vì muốn quảng bá lý tưởng Phansinh đến bà con đang sinh sống tại miền Trung Đức, chúng tôi xin được phép nhờ tập san "Linh Thao" này kêu mời quý bà con cô bác, ai muốn tìm hiểu PSTT thì ...xin ghi danh nơi địa chỉ sau:

ÔB. Trương Ngọc Bích
Martinusstr. 24, 53474
Bad Neuenahr Arweiler
Tel. 02641/ 2 68 83

Đợi khi có một danh sách, chúng tôi sẽ xin thông báo đến quý vị một cuộc họp mặt để trình bày những gì quý vị cần và muốn biết về PSTT. Và chừng đó quý vị sẽ vạch ra một chương trình sinh hoạt thích hợp và thuận tiện cho mọi người.

Ủy viên phục vụ đoàn PSTT miền Rheinland.
Vũ Đức Tài
Saalesstr. 48, 50765 Köln
Tel. 0221/ 7 00 13 43

**MỘT PHƯƠNG PHÁP GIÚP
BẠN CHIA SẺ LỜI CHÚA**

Có bảy giai đoạn

1. Chúng ta mời Chúa đến (làm dấu thánh giá, nguyện một lời kinh hay một bài hát ngắn).
2. Chúng ta đọc một đoạn Thánh Kinh (chậm rãi)
3. Thỉnh lặng nguyện gẫm.
4. Nói hoặc đọc lên một câu nào trong đoạn kinh thánh mà mình cảm thấy đánh động nội tâm mình nhiều nhất.
5. Đọc lại đoạn Thánh Kinh lại một lần nữa.
6. Nói lên cảm nghĩ của mình (một mình, hoặc chia sẻ nếu một nhóm)
7. Cầu nguyện (cho mình và cho người khác)
Đọc một kinh Lạy Cha hoặc một bài hát. Kết thúc.

**Xin giới thiệu đến quý bạn
HỢP TUYỂN THẦN HỌC**

do một nhóm linh mục người Việt đang phục vụ tại nhiều nước, hợp tác phổ biến các bài viết thần học của nhiều thứ tiếng sang tiếng Việt, mong đóng góp phần nào trong sứ mạng đầy mạnh dạn học hỏi và nghiên cứu các môn học thánh giữa người Kitô Việt Nam.

Chủ biên: Nguyễn thế Minh S.J
Phụ tá: F. Gomez Ngô Minh S.J
Toà soạn: 42 rue de Grenelle - 75007 - Paris -
France Đt. (1) 45 48 52 17

Mỗi số: 35 FF/7 US\$. Từng bốn số: 130FF/
25US\$

Ngoài Âu Châu thêm cước phí 7.50FF/
1.50US\$ cho mỗi số; 30FF/6US\$ cho 4 số.
Ủng hộ 150FF/ 50US\$ cho 4 số. Ân nhân: tùy
hảo tâm.

Màu nhiệm

Vivi

Nhiều khi ngồi ngẫm nghĩ một mình tôi thấy Thiên Chúa thật mầu nhiệm vô cùng. Cứ nhìn cả triệu triệu con người trên thế gian này, cái dấu tay và dấu chân của họ không bao giờ có một cái thú hai giống mình hay giống người khác. Thật vậy, con người có thể giống nhau ở khuôn mặt, thân hình, tướng đi đứng, chiều cao v.v... thí dụ như hai anh em sinh đôi, nhìn bề ngoài thì giống nhau như đúc khuôn nhưng những dấu đường chỉ trên bàn tay và bàn chân vẫn hoàn toàn khác biệt nhau.

Thiên Chúa có từng kế hoạch riêng cho từng người, yêu thương mỗi người một cách riêng biệt nhau, nói theo thuyết của người Á Đông thì mỗi người một số mệnh, và đã là số mệnh thì không có số mệnh nào giống số mệnh nào cả. Hai người cùng sinh một giờ, một ngày, một địa điểm mà vẫn có hai lá số tử vi khác nhau. Thượng đế mầu nhiệm và tinh vi vô cùng tận.

Vào thế kỷ thứ 19 là thế kỷ của sự tăng trưởng tột đỉnh của khoa học, các khoa học gia có cảm tưởng họ chiếm ngự được tất cả thiên nhiên, họ đã nghĩ rằng chỉ có lý trí của con người là trên hết, lý trí có thể giải thích và chiếm ngự tất cả muôn vật muôn loài trên mặt đất.

Nhưng nay bước vào thế kỷ 21, các khoa học gia, những nhà khảo cổ càng ngày càng khám phá ra được nhiều kỳ công của thiên nhiên và có rất nhiều sự bí hiểm tinh vi mà lý trí của con người không thể nào giải thích được. Họ nhìn thấy rõ sự vô cùng tinh vi của những tạo vật, họ cảm nhận rõ có một bàn tay vô hình huyền nhiệm của thượng Đế. Khoa học gia Am Bongarée đã thốt ra "không thể khi nhìn lên bầu trời mà không nhìn thấy Thượng Đế". cả một bầu trời tinh tú huyền nhiệm, ai có thể tìm hiểu hết, ai có thể thấu suốt hết...

30 năm chịu đựng !!!

Vợ chồng là hai con người, hai thể lý khác nhau, xa lạ nhau. Rồi quen biết nhau, tìm hiểu nhau một thời gian và đi đến hôn nhân, có nhiều cặp vợ chồng lấy nhau do mai mối, có nhiều cặp vợ chồng lấy nhau do bị "coup de foudre" ... vì thế cho nên đâu thể nào hiểu biết nhau cho hết được.

Thằng người thô là tôi đây đã mấy chục năm "verheiratet" rồi mà vẫn chưa hiểu hết được tính tình của "bà xã xệ" (nay đã xệ quá rồi). Chả thế mà một nhà văn nổi tiếng nào đó đã nói "Biết nhau ba ngày, quen nhau ba tháng, yêu nhau ba năm, và chịu đựng nhau trong ba chục năm". Vì là thô đế nên tôi đã hân hoan chịu đựng đúng ba chục năm rồi. Cứ theo như ông nhà văn nọ thì đây là năm cuối cùng chịu đựng của thô đế tôi đây, và cũng cứ theo ông nhà văn thì từ năm này trở đi mình tha hồ thên thang mà tung hê mọi sự, chẳng phải chịu đựng gì nữa cả, chắc là vì chịu đựng tới mức "li huyền" rồi, các bạn nhĩ !!! Vì sao mà tôi đây lại hân hoan để chịu đựng??? Mà đã hân hoan thì chịu đựng nó nhẹ tênh như lông hồng ấy. Bí quyết đấy các đáng mày râu à. Bây giờ tôi sẽ cho các bạn biết bí quyết của tôi nhé. Thì cách tốt nhất "bằng chính thân xác của mình, tôi đã phá vỡ, triệt hạ bức tường ngăn chận mối thù hận để làm cho "họ" hết giận hờn" (đây là tứ ăn cắp và sửa lại cái câu trong đoạn Phúc Âm Ephêsô 2:14 đấy các đáng ạ).

Số là ngày xưa, khi chúng tôi cưới nhau thì cũng như các bạn, đương nhiên, là có tình yêu hiện diện. Tình yêu là dầu nhớt pha chế vào bộ phận xe hơi, cho trơn máy mà chạy. Lúc đầu thì máy móc, dầu nhớt, các bộ phận nào cũng mới tinh xảo, hàng original nên cứ bon bon mà chạy, thiệt là lả lướt, biểu diễn toàn những chiêu đẹp tuyệt vời, nhưng lâu dần rồi máy móc trở nên mòn vẹt, dầu mỡ khô cạn, trơ ra những khuyết điểm....Thế là cứ lúc nào sắp sửa hết dầu mỡ là vợ chồng căng đẵng nhau, tháp Babel trong cục tự ái cứ tự động,

không thối cũng phồng to như khinh khí cầu. Chả đứa nào nhường đứa nào, đứa nào cũng muốn tháp Babel của mình cao hơn để đè bẹp tháp Babel của đứa khác, thế là cái gia đình trở thành cái bãi tha ma, mặt ai nấy cứ như mặt dưa dăm... mà đã dưa dăm thì chắc chắn là có khóc lóc, có kể lể, có nước mắt ngấn nước mắt dài ... có sầu buồn thảm thiết ... và thế là thằng tôi bèn đưa "chính cái thân xác" ra mà chịu trận, mà lãnh đủ. Thỏ Đế tôi phải vội vàng xì hơi khinh khí cầu của mình, hạ tháp Babel của mình xuống để mà năn nỉ, i ôi không thì có nguy cơ Lụt Hồng Thủy các cụ ạ.

Đấy, chỉ một thí dụ nhỏ thôi là các cụ đã thấy thằng tôi chịu đựng như thế nào rồi nhé. Vì hai bản tính khác nhau, lại được sinh ra và lớn lên trong hai môi trường, hai tình trạng giáo dục khác nhau của hai gia đình, thế là mọi vấn đề cứ đều đều bất đồng ý kiến dài dài liên miên, đủ thứ ... nào là bất đồng về sở thích, về cách nhìn sự việc v.v... về văn hóa, chính trị v.v.. và cả những việc quan trọng như sự giáo dục con cái, sự giao thiệp, v.v... và v.v....

Có lúc xuống tinh thần quá và trong lúc nóng giận thằng tôi đã xách xe chạy vòng vòng mà không biết chạy đi đâu??? và đã có nhiều ý nghĩ xấu xa, liêu lĩnh, không chín chắn tí nào để mà tìm cách trả thù "con mẹ" chứ !!! Thiệt !! mình hiền lành như cừ non mà gặp sư tử "hà bá hà đông" gì đâu!?. Thế mà cổ nhân ta lại nói "thánh nhân đãi kẻ khù khờ". Khù khờ như thằng tôi đây sao thánh nhân chẳng đãi lại đi đãi con mụ sư tử...gấu, cọp...??? Lúc này tôi thấy Chúa cho tôi vác cái thánh giá xương sườn nặng quá, cứng quá. (Nghĩ đến Chúa lòng tôi tự nhiên dịu lại) .

Thế là sau đó, chúng tôi phải tìm cách hâm nóng lại tình yêu, phải đến Garage Chúa mà cầu cứu ông thợ là Cha Linh Hướng sửa sang, vô dầu mỡ cho trơn láng... Ấybí quyết đấy, các cụ ạ ... linh thao đấy các bạn ạ. Các khóa linh thao, chẳng là sau khi Cha thuyết giảng, có giờ im lặng tự mình suy niệm Lời Chúa, lắng nghe Lời Chúa, êm ả sâu sắc vô cùng, trong im lặng mình mới có thể nghe được tiếng Chúa thì thầm với riêng

mình, chứ Chúa đã thì thầm mà mọi người ồn ào xao động, hay lòng mình sôi nổi, không lắng đọng thì làm sao mà nhận được tiếng gì ra tiếng gì ??? Chí lý không hờ các đáng mây râu.

Rồi tiếp đến giờ hồi tâm, giờ này là cái chìa khóa quan trọng nhất để vô đầu mở cho linh hồn đấy, các cụ ạ. Giờ thống hối này nó linh thiêng và cảm động thế nào ấy... (ít ra là đối với tôi, các cụ không tin thì cứ thử thử một lần). Với lại Cha Linh Hướng trong giờ bàn hỏi đã chịu khó ngồi lắng tai nghe chúng tôi tâm sự, kể tội nhau, để Ngài tìm ra giải pháp giúp chúng tôi cân bằng hạnh phúc gia đình.

Nhiều người nói chúng tôi đi linh thao nhiều lần rồi mà sao không thấy thay đổi chi cả, vẫn cứ còn tự ái vật, ích kỷ hão, vợ chồng vẫn còn cứ bất đồng ý kiến hoài v.v... và v.v... Tôi chẳng buồn gì sất, vì mình có cần chi người đời hiểu mình...(người đời xét đoán thì chỉ nhìn bề ngoài thôi chứ làm sao họ hiểu hết được bên trong hoàn cảnh của mình) mà nghe người ta nói rồi buồn...rồi giận cho già người đi cơ chứ. Người đời có nói gì thì cũng như bụi phấn hồng hay bụi tuyết trắng bay bay bám vào tóc, vào quần áo, trang điểm cho cuộc đời mình thêm màu sắc, xong mình phủi một cái là hết ngay chứ quan trọng cái gì ... thế mà ... cái bà xã xệ của tôi thì, ôi thôi! đúng là đàn bà ... mè nheo ... ỉ eo ... eo sèo ... cái thằng tôi quá xá, đã vậy lại còn làm mình làm mẩy giận lên, dỗi xuống... linh tinh, lang tang, đủ trò đủ chuyện làm cái thân xác thằng Thỏ Đế tôi mệt quá. Bèn gửi bà ta đến ngay cho một Cha Linh Hướng và được Ngài bảo rằng, chúng tôi có những thay đổi, những sửa đổi trong cuộc sống, đấy chứ, mà chỉ có Chúa biết thôi, chứ người trần mắt thịt, quan niệm thế gian thì làm sao biết được. Các con nên cố gắng thêm vào cuộc sống chút ít yêu thương, chút ít can đảm, chút ít kiên nhẫn, chút ít vị tha, chút ít vân vân và vân vân nữa thì tất rồi lâu lâu, người đời, nếu tinh ý, họ sẽ nhận ra các con là con cái Chúa. Cha Linh Hướng có lý giống tôi quá, hi ... hi ...nếu chúng tôi không có Chúa hiện diện thì làm sao mà chịu đựng nhau ba mươi năm rồi. Thiệt ... không biết là tôi có Chúa hay "bà xã trưởng" của tôi có Chúa đây? Không biết là ai phải chịu đựng ai? Câu này tôi chẳng trả

lời thì chính các bạn "nam nhi chi chí", các đáng "mây râu nhẵn nhụi áo quần bảnh bao" và các cụ "vai năm thước rộng thân mười thước cao" cũng biết hết rồi nhỉ, hi ... hi ... Chúng ta cùng hội cùng thuyền mà lại, nhỉ??

Đến bảy giờ, đầu đã hai thứ tóc rồi, kinh nghiệm sống vợ chồng đã cho chúng tôi thấy, mọi sự mọi việc ở trên đời, nếu chúng ta đặt tình thương yêu lên trên hết, chịu nhường nhịn, bao dung, tha thứ và chấp nhận người khác thì rồi mọi việc tốt đẹp cả, các bạn ạ. Tâm sự vụn vụn với các bạn để mừng năm cuối cùng của ba mươi năm chịu đựng (như cái ông nhà văn nọ đã nói, và Thằng Thỏ Đế tôi suy luận). Các cụ mây râu ai có hoàn cảnh giống tôi thì mình xin kết tri kỷ tri bì nhé.

Thằng Thỏ Đế

Chỉ trích than vãn là vô ích

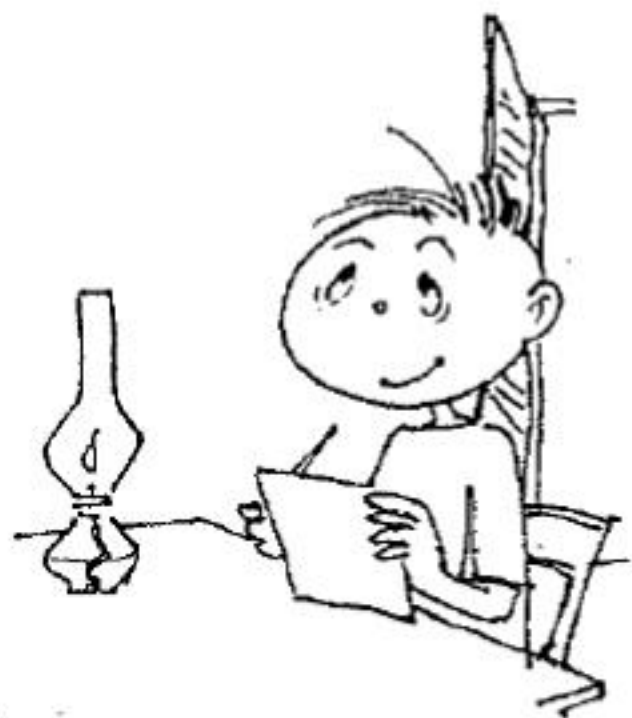
Chỉ trích dễ, ai cũng làm được.
Nhìn khuyết điểm của người khác mà bị quan cũng dễ,
vì ai trong chúng ta lại không có khuyết điểm?
Trước hết, bản thân con không có luật trừ.
Ngay các Thánh cũng phải luyện tập suốt đời, để nên trọn lành "như Cha chúng ta trên trời".
Khi ngồi đếm khuyết điểm của người khác, con tiêu cực, kiêu căng, ghen ghét và mất phí thì giờ.
Đếm khuyết điểm của người khác là bám víu vào quá khứ, là nhìn đắm đắm vào tật xấu của họ, hầu như họ không có gì là tốt cả?
Nhưng cuộc đời con đâu phải trạng thái tĩnh!
Nó luôn luôn biến động, luôn luôn thay đổi, nên con phải nhìn vào hiện tại, vào tương lai.

Người tội lỗi có một quá khứ nặng nề, nhưng có thể nên Thánh hôm nay, nhất là ngày mai, và có thể tiến nhanh hơn con.

Nếu con mất thì giờ, mất sức, ngồi khóc than, chỉ trích, chần chừ trong lúc ấy, có những người đến sau con, mỗi ngày tuân tữ tiến lên trước con.

(trích "Câu nguyện" của Đức Cha Nguyễn Văn Thuận)

Thư Tín

Soeur Terèse Quy Tiểu Muội, Nazareth: Cảm ơn Soeur thật nhiều về lá thư, rất tâm tình... nồng ấm, đầy thương mến. Chúng tôi luôn tạ ơn Chúa đã gửi Soeur đến giúp đỡ chúng tôi trong những ngày nằm bệnh viện Afula ở Do Thái, hồi tháng 7/93 trong lúc chúng tôi đi hành hương bị tai nạn. Nếu không có Soeur, chúng tôi chẳng biết xoay trở ra sao. Vâng, chúng ta khi nhìn lại quá khứ chỉ biết Tạ ơn Chúa, vì như Mẹ Maria: "Chúa đã làm cho tôi những việc lạ lùng". Xin cùng Soeur cầu nguyện cho Giáo Hội Việt Nam. Sẽ chuyển lời thăm kính của Soeur đến Cha Minh, sj.Kính.

Ô. Daminh Trương: Xin cho linh thao vài tác phẩm về kinh nghiệm sống đạo...Kính.

Ô. Vũ Đức Tài, ủy viên Phan Sinh Tại Thế Rheinland: "Bài cây đặng" đã đặng. Cầu chúc PSTT mỗi ngày mỗi phát triển rộng và luôn luôn dồi dào Ân Thánh. Kính.

Diệp Ngọc Ánh, Paris: Sao im hơi lặng tiếng quá. Điện thoại hoài mà không gặp. Vì răng rứa??

Anh Cư, anh Thuấn: Cảm ơn tám hình kỷ niệm chuyến hành hương đất Thánh Isarel. Rất tiếc là thiếu "bóng" của "độc nhơn đạo nhơn". Schade!!!!

Anh Nguyễn Đức Tân, đại diện nhóm Tin Yêu, Bỉ Quốc: Tập san Linh Thao Betzdorf năm vừa rồi có nhiều tâm tình và chia sẻ của nhiều tham dự viên, chắc chắn Tân thích lắm. Rất tiếc, vì tiền tem ở Đức quá mắc, nên năm nay Tân được đọc hai cuốn một lần nhé. Đọc xong nhớ gửi cho vài viên gạch để cùng nhau xây dựng một ngôi nhà thập đẹp, thật to, thật ấm áp, thật tràn đầy ánh sáng... để chứa đựng

được tất cả những tâm hồn còn đang lang thang trên đường tìm tới nhé. Mến nhiều.

Chị Minh Liễu: Nhớ và nâng niu hoài chiếc hôn chị tặng hồi đi dự linh thao khóa tháng 4/92. Sao khóa năm ngoái và năm nay không thấy tên chị. Mong được gặp chị vào khóa linh thao năm 95 nhé. Chúng mình cùng nhau sống êm đềm mấy ngày với nhau trong Tình Thương Yêu Cha Chí Thánh, ngọt ngào biết bao!!! phải không chị? Mến.

Cô Nguyễn Thị Thao: Thư của cô khuyến khích chúng tôi nhiều lắm. Chúng ta hãy cùng nhau tạ ơn Thiên Chúa về những ơn ích Ngài đã ban cho chúng ta không chỉ trong chuyến hành hương mà trong cả cuộc đời, Thao nhĩ. Thân.

Anh Hào, anh Khiêm: Rất cảm động khi anh nghe tụi này ngỏ ý mượn xe anh để lên núi, anh liền đem xe đến "Werkstatt" để "check" ngay (anh Hào). Xin cúi đầu khâm phục hai anh, tình nguyện hy sinh làm "Pflegemutter" để cho các "má nó" yên tâm đi nghỉ ngơi. Lại còn ghi danh và đóng trọn số tiền cho "bà xã" nữa chứ. Chắc chắn hai anh ở nhà đã nhận được nhiều Hồng Ân. Phúc âm có nói: "Người vợ đức hạnh là mào triều thiên của chồng nàng". Chúng tôi xin được nói: "Người chồng giỏi giang, chính trực, hy sinh là mào triều thiên của nàng".

Cha Elizalde Thành, Rom: Cảm ơn Cha thật nhiều. Ước mong được gặp Cha trong một khóa linh thao nào tại Đức. Kính.

Cha Dominici Trí, Rom: Chúng con mong sớm nhận tài liệu về cuộc tĩnh tâm cho giới trẻ sẽ tổ chức tại nhà Concordia từ 1.7 đến 3.7.94. Hẹn gặp lại Cha trong những ngày đó. Kính.

Bé Thiên Hoa: Cháu ngoan và giỏi quá. Phúc âm có nói: "Con ngoan ngoãn là kiềng đeo trên cổ cha mẹ nó". Cháu chính là chiếc kiềng vàng Thiên Hoa.

Báo Đồng Hành: Nếu Đồng Hành muốn chúng tôi cập nhật hóa giùm danh sách linh thao tại Đức. Xin gởi cho chúng tôi danh sách mà Đồng Hành đã có. Chúng tôi sẽ sẵn sàng giúp Đồng Hành. Chúng tôi có nhờ Đồng Hành mua giùm một số tài liệu linh thao, băng huân đức v.v... mà không thấy Đồng Hành trả lời trả vốn chi cả. Có lẽ vì nhiều việc và nhất là đang lo cho Đại Hội? Cảm ơn ĐH đã gởi thư mời nhóm Linh Thao Tây Đức dự Đại Hội, sau khi chúng tôi phúc đáp là Tây Đức không có nhóm, chúng tôi lại nhận được thư mời dự cho cá nhân chúng tôi.ĐH chu đáo quá.Kính.

Chị Lý Liễu: Rất cảm động trước sự khuyến khích và giúp đỡ cũng như sự cố gắng nỗ lực của chị trong những lần tổ chức tĩnh tâm. Xin Chúa trả công cho chị theo cách riêng của Ngài. Mến nhiều.

Thu + Sơn: Nhận được con số các bạn ghi tên tham dự linh thao của Thu Sơn, chúng tôi phấn khởi quá. Một tuần sau lại còn có thêm danh sách bổ túc nữa chứ!!. Cảm ơn nhiều. Đi linh thao về là lên xe hoa về nhà nhau, phải không? Xin Chúa chúc phúc cho hai bạn. Mến.

Anh Lý: Nhìn thấy tên anh trên danh sách, mọi người mừng quá. Khóa linh thao năm nay được anh làm ca trưởng, chắc chắn những lời ngợi ca Thiên Chúa sẽ rất sốt sắng. Năm ngoái cũng thấy tên anh trên danh sách, nhưng rồi... phút cuối mọi người "được" mừng hự. Hy vọng năm nay anh sẽ không bị bạn vào phút chót. Thân kính.

Anh Thắng , anh Lợi: Hai anh là người ở xa nhất đã xuôi miền Nam Đức để "lên núi" tìm Thầy. Chúng tôi rất cảm kích. Chắc chắn hai anh sẽ gặt hái nhiều "thắng lợi" trong khóa linh thao này. Chúa sẽ thưởng công hai anh theo cách riêng của Ngài. Thân.

Thiện Kim: Thấy em đứng ra làm đầu cầu để trao đổi với "Chân Lý". Chúng tôi cảm động lắm, nhưng sao thấy có vẻ "vĩ đại" quá. "Chân Lý" họ có "chân" là các Cha Dòng Đa Minh, họ có tầm vóc cao lớn, quy tụ nhiều cây viết thần học. Còn chúng ta nhỏ bé,

nghèo hèn, cô đơn, cô độc, biết đứng chỗ nào, biết dựa vào đâu!!. Chỉ biết âm thầm cây trồng, phó thác vào Thiên Chúa ... nên... ba năm nay rồi, cũng thực hiện được ba số báo làm kỷ niệm cho ba khóa cấm phòng linh thao. Thương nhiều.

Chị Kim Ngân: Rất tiếc, chúng tôi không thể nhận một cháu 6 tuổi đi linh thao theo mẹ được, vì như thế sẽ làm trở ngại cho tất cả mọi người và chắc chắn, không thể nào linh thao được. Mong chị thông cảm.

Soeur Chân, Soeur Chính: Cảm ơn hai Soeur đã giúp cho chúng tôi địa chỉ những nhà cấm phòng. Rất tiếc những nơi đó đã không còn chỗ trống thích hợp với thời gian của chúng tôi. Cầu chúc hai Soeur luôn dồi dào Thánh Ân. Kính

Tuấn Học: Hai em đề nghị quay phim và chụp hình cho khóa linh thao, chúng tôi rất hoan nghênh, nhưng mà làm việc "chúa" thì phải "chùa" đấy nghe hai em. Mến.

Bà Ân (Lành): Bà chị không được khỏe mà linh thao lần này lại tổ chức ở miền Nam Đức nên bà chị không đi dự được. Chúng tôi sẽ dâng lời cầu nguyện cho bà chị. Kính.

Anh Minh, anh Thái: Hai anh đang dồn mọi nỗ lực cùng với anh em khác lo tổ chức "Văn nghệ Xuân Tình Thương" giúp trại Tị Nạn Palawan nên không có bài góp mặt với tập san như đã hứa. Sang năm, chắc chắn chúng tôi sẽ nhận được bài của hai anh.Cầu chúc đêm văn nghệ thành công tốt đẹp. Kính

Nhắn tin Linh Thao: Để chuẩn bị cho tập san kỷ niệm năm 1995. Yêu cầu các bạn sau khi đi linh thao về, hãy ghi lại tất cả những rung động, cảm nghĩ, chia sẻ....và gởi về địa chỉ liên lạc nơi trang 2. Cầu chúc các bạn những ngày cấm phòng êm đềm, ấm áp trong vòng tay Cha Chí Thánh.

Mrs. Trương Nguyễn

MỤC ĐÍCH CÁC KHÓA LINH THAO 3, 5, 8 NGÀY

Cha Julian Thành SJ

I - KHÓA CUỐI TUẦN (ba ngày):

Mục đích:

1) Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa:

- biết nghe, tức cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động, soi sáng của Chúa,
- vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (quan toà, độc tài, khó tính...),
- biết "thình lạng" và giá trị của thình lạng,,
- biết "mở lòng" tức là để những tâm tình thầm kín nảy nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

2) Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa:

- vượt qua mọi mặc cảm tự ti, chán nản, tội lỗi, và các vết thương nội tâm từ quá khứ,
- tha thứ và mở lòng chấp nhận tha nhân,
- yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng,
- mong muốn giúp tha nhân.

3) Hiểu và thực sự ăn năn trở lại với Chúa:

- bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, lảm lạp,
- bỏ tham vọng, thần tượng trong cuộc sống,,
- dẫn thân và phục vụ tha nhân với lòng rộng rãi,
- lắng nghe ơn gọi Chúa dành cho mình..

4) Biết nhận định Thánh Ý Chúa:

- phân biệt thần loại, hiểu những mách khéo giả dối của thần dữ (mang đến sự chết) và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành (dẫn đến sự sống).

5) Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các thánh lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua thánh ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm phút hồi tâm..

II - KHOÁ NĂM, TÁM NGÀY

Mục đích:

Muốn tiến xa hơn trên đường kết thân và làm đẹp lòng Thiên Chúa:

- quý mến tình bạn với Chúa Kitô,
- muốn hiểu đường lối của Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào,
- muốn có lòng "bình tâm" thực sự để quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự,
- sẵn sàng thoát khỏi những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa,
- muốn tìm hiểu ơn kêu gọi Chúa dành cho chính mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn "tránh tội trọng" và "cứu linh hồn" thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn tối thiểu, sống một cuộc sống "đạo đức" và bảo đảm "bình an" tâm hồn, chưa sẵn sàng cam phòng 5 hay 8 ngày.

Điều kiện cần thiết để Linh Thao năm hay tám ngày:

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản:

- biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Kinh Thánh một mình,
- biết làm thời khóa biểu thích hợp cho mình: giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong...
- muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có "nguyên do", tức không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.
- muốn tập phân biệt thần loại tình vi hơn, giữa "tốt thiệt" (từ lúc bắt đầu và kết thúc trong thánh ý Chúa) và "tốt giả" (tức là "tốt" lúc ban đầu mà kết thúc ngoài thánh ý Chúa).

Đối với các anh chị này, thình lạng không còn là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm thình lạng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên.

Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều,

- muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường,,
- không mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng,,
- biết rõ rằng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình,
- đáng được Chúa cứu thoát để sống ngày càng tự do và bình tâm..

Danh sách tham dự viên linh thao tại Niederviehbach từ 25.3 đến 28.3.94

1. LM. Michael Nguyễn Thế Minh Sj.
42 rue de Grenelle, 75343 Paris Cedex France (1) 44 39 46 01

2. Cụ Phêrô Trần Văn Bính
Im Bild 2, 74635 Kupferzell (07944/ 2858)

3. Phêrô Trần Ngọc Châu
Gottfried - Böhm - Ring 14, 81369 München 70 (089/ 7 85 16 05)

4. Teresa Trần Thị Lệ Chinh
Schülingstr. 9, 89077 Ulm (0731/ 2 28 93)

5. Anna Nguyễn Thị Đính
Mainzerstr. 17, 63073 Offenbach (069/ 88 84 62)

6. Gioan Baotixita Nguyễn Tấn Giang
Hassler Str. 35, 89077 Ulm (0731/ 36 03 69)

7. Martha Trần Thị Hòa
Adolf Rauschstr. 26, 69124 Heidelberg (06221/ 78 26 70)

8. Nguyễn Thị Hoa
Schülingstr. 9, 89077 Ulm (0731/ 2 28 93) HQA

9. Anna Phan Thị Ngọc Hoa
Stemplingeranger 26, 81737 München (089/ 6 73 26 50)

10. Maria Vũ Thị Học
Mozartstr. 24, 64683 Einhausen (06251/ 58 75 64)

11. Giuse Lại Văn Huyền
Humboldtstr. 19/ 52, 72760 Reutlingen (07121/ 3 67 79)

12. Agnès Nguyễn Thiện Kim
Schwalben Str. 26, 68623 Lampertheim (06206/ 5 69 11)

13. Phêrô Nguyễn Văn Lành
Merhauser Str. 25a, 61276 Weilrod, Alt Weilnau

14. Maria Nguyễn Kim Lan
Langestr. 26, 60311 Frankfurt a. M.

15. Gioan Baotixita Trần Đình Lý
16. Anna Hàn Thị Liễu
Alzeyer Str. 46, 65934 Frankfurt Nied (069/ 39 95 89)

17. Anna Hà Thị Liễu
Moritz Budge 12a, 35576 Wetzlar 3 (06441/ 4 34 10)

18. Gioan Baotixita Lâm Tấn Lợi
Zur Hotzepar 1a, 42489 Wülfrath (02058/ 7 30 10)

19. Josef Vũ Duy Minh
Rheinstr.8, 64683 Einhausen (06251/ 5 75 16)

20. Trần Vĩnh Nhật
Max-Planck-Str. 15, 71254 Ditzingen-Heimerdingen (07152/ 5 61 28)

21. Anna Phan Thị Ngọc Nga
Stemplingeranger 26, 81731 München (089/ 6 73 26 50).

22. Maria Phạm Thị Oanh
Amberger-Str. 36, 90441 Nürnberg (0911/ 66 25 84)

23. Maria Nguyễn Thị Thanh Phương
Lauinger-Str. 30, 80997 München (089/ 1 40 65 03)

24. Gioan Baotixita Nguyễn Quý Sơn
Heinrich Heimer Str. 26, 55131 Mainz

25. Gioan Baotixita Nguyễn Tiến Sáng
Haydnstr. 7, 40822 Mettmann (02104/ 1 54 22)

26. Phaolô Trương Xuân Sao
27. Elisabeth Nguyễn Thị Tiết
Gustavsburger Str. 23, 65462 Ginsheim 2 (06144/ 23 93)

28. Joseph Maria Bùi Văn Tân
Herzogstand 8, 90471 Nürnberg (0911/ 8 14 87 54)

29. Giakim Hồ văn Thái
Zeppelinstr. 45, 68168 Mannheim (0621/ 31 58 96)

30. Maria Nguyễn Thị Thanh
Hassler-Str. 35. 89077 Ulm (0731/ 36 03 69)

31. Maria Nguyễn Thị Ngọc Thanh
Lauinger-Str. 30, 80997 München (089/ 1 40 65 03)

32. Teresa Phạm Thị Minh Thanh
Oberanger 47, 80331 München (089/ 26 73 20)

33. Maria Trần Thủy
Lilienstr. 1, 81669 München (089/ 6 88 68 60)

34. Maria Phạm Thị Thanh Thủy
Stocklestr. 636/422, 72070 Tübingen (07071/ 42013)

35. Joseph Nguyễn Văn Thức

36. Theresa Nguyễn Thị Lệ Thu
Berlinerstr. 35, 55131 Mainz (06131/ 57 83 93)

37. Võ Thị Thương
Ritter v. Albebertstr. 19, 90766 Fürth (0911/ 73 92 37)

38. Josef Nguyễn Quốc Tuấn
Mozartstr. 1, 64683 Einhausen (06251/ 58 75 64)

39. Maria Nguyễn Thị Tuyết
Hassler-Str. 35, 89077 Ulm (0731/ 36 03 69)

Thông báo

Tĩnh Tâm Cho Tuổi Trẻ

Chúng tôi trân trọng thông báo đến các bạn trẻ:

Một khóa tĩnh tâm cho tuổi trẻ từ 18 tuổi trở lên sẽ được tổ chức tại miền Trung Đức do Cha Gildo Dominici, SJ, Dòng Tên từ Roma tới hướng dẫn. Cha Dominici là một linh mục người Ý, dưới tên Việt Nam là Đỗ Minh Trí, cha đã viết và cho xuất bản cuốn sách "Việt Nam Quê Hương Tôi", một cuốn sách mà trong đó chúng ta sẽ gặp được một tâm hồn Việt Nam rất Việt Nam của Cha, và có thể tìm thấy tất cả những trả lời cho mọi thắc mắc, ưu tư, khắc khoải trong cuộc sống tha hương của chúng ta.

Cha Đỗ Minh Trí đã phụng sự Thiên Chúa 7 năm tại Việt Nam. Năm 1974, Cộng Sản chiếm miền Nam, Cha bị trục xuất khỏi Việt Nam. Từ đó, Ngài phục vụ đồng bào tị nạn trên các Đảo Galang, Thái Lan và Hồng Kông với tất cả tâm hồn vị tha, yêu thương, chân thành.

Chúng tôi xin mời các bạn trẻ hãy đến nghe một người (Việt Nam) Ý nói về Chúa Kitô, làm chứng nhân cho Chúa Kitô bằng ngôn ngữ Việt Nam.

Thời gian: từ 16 giờ ngày thứ sáu 1.7.94 đến 16 giờ ngày Chủ Nhật 3.7.94.

Địa điểm: Haus Concordia,
57562 Herdorf-Dernbach

Lệ phí: 60DM cho toàn thời gian ăn và ở.

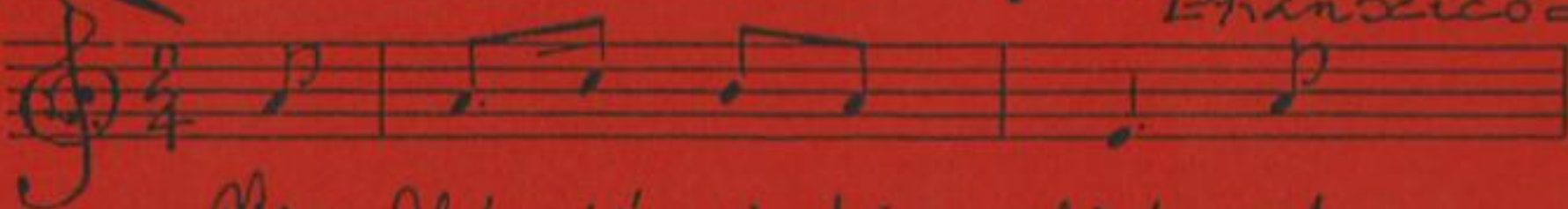
Ghi danh: Trước ngày 15.6.1994 tại địa chỉ:

Anh: Trương Nguyễn Xuân Vũ
Gustavsburger Str. 23
65462 Ginsheim 2
Đt. 06144/ 23 93

Câu cho CHÀM

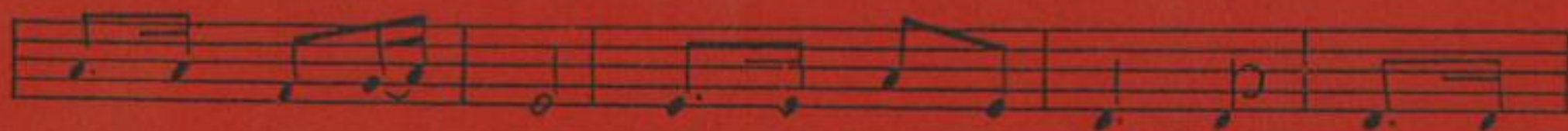
Phanxicô

Rin Chúa (i' - a) chúc lành cho
An vui cũng như đau buồn luôn

dời cha mẹ của con. Công ơn là như núi non dưỡng nuôi
đẹp tấm lòng mẹ cha. Ai qua là bao chốn xa thấy đau

con bao ngày vương trôn. Con sinh đến trong đời an vui nhờ
vui cho bằng mái nhà. Mai con lớn lên rồi ra đi tung

có ơn trời. Và ơn cha mẹ suốt đời coi nhẹ khổ đau.
cánh trong đời. Dù xa vô bờ vẫn nhớ đến tình mẹ cha.

ĐK. Rin cho cha mẹ con thăm mãi tình son của Chúa Trời.

Cho con giữa giữa đời luôn sống theo tình người con ngoan.